

TOMÍK

Časopis turistických oddílů mládeže

duben 1993



Kdo je Gustav Ginzel

Nevím, kolikáty jsem v pořadí. Totiž: kolik autorů už psalo o svérázném obyvateli obce Jizerky, panu Gustavu Ginzelovi. Zanedlouho pětašedesátiletý Gustav je ale legendou Jizerských hor, kterou by naši tomíci měli určitě znát. Před pěti lety mě k němu na výpravu vylákal úštěcký buditel Jiří Ch. S patnácti dorůstajícími dítky v patách jsme šlapali úděsný krpál z Kořenova, abychom uželi bájného Gustava, jeho Misthaus-Hnojový dům, potok v domě a kdo ví co ještě. Jedna z kapitánek (šlo o výpravu pro k apitánstvo oddílu) se metrovým sněhem brodila v semiškách, zmodraly jí ponožky, nohy a dozajista i krev. Dodnes má na co vzpomínat.

Gustav o nás tehdy, na jaře osmaosmdesátého roku, věděl.



Gustav G.: Na lavici v rohu, co sedíš ty, sedával poslední premiér NDR.

Psali jsme mu předem. Přijal nás trošičku rozpačitě, ubytování nám poskytnout nemohl. Měl plno - domem prolézali němečtí turisté - a pak, bál se udání sousedů. Prý - nepovolený příjem. Seděli jsme tedy u něj v kuchyni a fascinovaně se rozhlíželi. Věci, věci, věci. Ale ne ledasjaké. Prastaré truhly a skříň (muzea by mohla závidět), paroží, kamna snad z doby Františka Josefa, všude desítky cedulí v němčině (Gustav-Adolf Strasse etc). Smaltované cedulky udávají ráz tomuhle domu: je tu staveniště, vstup zakázán, vstup jen na vlastní nebezpečí, kuřárna, hotel, privat, státní přírodní rezervace, sokolské družstvo Vzlet, nouzové osvětlení, Bitte, Kleidung ordnen, soukromá cesta, zlý pes, zákaz fajčiť...kdovíco ještě.

Neuvěřitelné kombinace vyčpanin nikdy netušených zvířat - , razítka v češtině, němčině, angličtině, španělštině, ruštině ... Koupelna, kterou tvoří kamenné koryto a v něm - potok. Potok, který Gustav před dávnými roky, když chalupu od tehdejšího MNV koupil (sloužila k ustájení skotu), prohnal přízemím domu. Metr vysoký nános hnoje, který Gustav se svými přáteli předtím rozřezali na kostky, potok

vyplavil a Gustav hnojové kostky výhodně prodal. Stržil za ně 3 450 Kčs, desetkrát více, než kolik zaplatil za dům.

Gustav" mluví německy, což nás trochu števe. Obrácí se nám a překládá "to je logický, ne?" Logické je téměř vše, tahle sentence je jednou z Gustavových oblíbených. Každou třetí větu nadto doplní konstatováním "...to musím já vědět, ne?" Gustav toho ví hodně: cestoval po jižní Americe, spouštěl se do 344 m hlubokého kráteru, pralesem se prodíral až k Sangayi, nejaktivnější sopce amerického kontinentu. Málem odjel i do Peru na pověstnou výpravu Expedice Peru. Znělobil se však tehdejším hodnostářům ČSTV - a možná proto tady s námi sedí a může nám drtivě rychle povídат své historky. Gustav byl v Alpách, Turecku, Sýrii a Maroku, účastnil se zakládání národních parků v Maroku. Ve Svanetiji častoval

pasáky ovcí průvodcem Brnem psaným v ruštině, kterého měl zásoby. Gustav má Jizerky evidentně rád - staví se tak po bok svému sousedovi panu Nevrlému a Miloši Zapletalovi ...

Svérázný cestovatel povídá, povídá - venku ale padá rychle tma, ve světnici sedí namačkáno patnáct dítěk a asi sedm Němců - a my s Jiříkem nervózníme. Gustava k noclehru asi nezlomíme, takže zbývá jediná možnost - ostatní chalupy na Jizerce. Zanecháváme děti Gustavovi na pospas (mezitím jsme si prohlédli celou chalupu).

Zvoníme, prosíme, popadáme dech při cifře za noc či při strohém odmítnutí. Máme za sebou deset chalup, zbývá jich asi jednou tolík. Ve třinácté se smilují. Veselý pan Lumír a jeho racionální paní nám poskytnou střechu nad hlavou. Není ještě úplná tma, zapadáme do hospody. Hanebné - ale děti jsou v teple a bezpečí u Gustava, tak co bychom se neodměnili ... Dáváme se do řeči s mladými Němcí z NDR: jejich Erich ist schon alt und a náš pán na

Hradě taky, pleteeme německá a mezinárodní slova - v na dávání na režim si skvěle rozumíme. Pobudeme u Sirotků něco přes hodinku a pro dítka se vracíme v mírně povznesené náladě.

Když s batohy vycházíme ven, sestra (tehdy necelých 15) mi sykne do ucha: "Trhal si vousy kleštěmi a smažil na páni smrdutá vajíčka. Pak si lehl na postal a děsilé chrápal. A vy jste si někde chla...".

Vedeme kapitánstvo k Lumírovi s nadšením zachranitelů - je tam teplo, zpíváme, pak se jde spát.

Opilý pan Lumír se s námi chce družit proti naší vůli - jak prozřetelné bylo lehnout si do chodby a bdít nad svěřenci! Jeho manželka ho volá k pořádku pohružkou, že zavolá Horskou službu...

Ráno balíme, obhlížíme bílou Jizerku a vyrážíme do blízkých Příhovic: jedna z vedoucích tam má chaloupu, mohla by tam zrovna být. Je: Všechno - alespoň s noclehem - O.K. První setkání s Jizerkou a její legendou. Píče se rok 1988.

Píše se rok 1993. Je únor, čerstvě po vysvědčení, a já vyrážím ke Gustavovi znovu. Opět s kapitánskou radou. Je kompletní, vedení (část z nich zde byla coby děti před pěti lety) i raraši taky - práma výprava. jdeme tentokrát v prostisměru, nejprve přes Příchovice, nocleh je opět u naší známé. Čtyři odvážní stanují na sněhu. Vydechujeme páru, která se ve stanu (skvělý výrobek, tvrdil pan Neandr) sráží v jinovatku. Párkrát za noc se budím, karimatka a deka odspodu nestačí, třebaže spacák je dobrý. Osmák vedle mě skoro nedýchá, spí tichounce a nerušen patnáctistupňovým mrazem. Zkoumavě ho pozorují a přemýšlím, co řeknu rodičům, až bude marodit ...

V pět ráno zbaběle prchám do tepla chaty a zalézám na komfortní válendu, polárníci se mi ráno zmužile vysmívají. Sluníčko nám přeje, a tak šlapeme přes Polubný směrem k Jizerce. U betonového bunkru nad Polubným vaříme čaj a plníme úkol táborové hry, pak se jde skvělým odpolednem dál.

U Gustavovy chalupy si marně přeju, aby před pěti lety zapomenutý deštník byl na svém místě. Není a já ho mezi relikviemi, kterými Hnojný dům přetéká, nenacházím. Chalupa je prázdná, ubytování je připraveno. Gustav se nezměnil. Hrčivě nás vítá, dítka žasnotu a tiše koprníce prolézají okolí chalupy. Je tam záchod a sprcha - ale bez přívodu vody! A funguje to teda??

Gustav se nám věnuje víc než hodinu. Dovídáme se netušené. Sedíme na lavici, kde sedával poslední ministerský předseda NDR Lothar de M. Gustava dříve často navštěvoval Lubomír Štrougal - dneska už se stydí. Kamoš Luboš už sem nechodí, lakonicky konstatuje Gustav a my se jdeme podívat do hostinských pokojů?. Gustav nám nabízí mapy Jizerských hor i Nevrlého Karpatké hry. Mimochodem poznamenám, kdyby tak byla Kniha o Jizerských horách od téhož autora.

Gustav cosi zašveholí, noří se do truhlice, pak odejde z místnosti -zázrak! Držím v ruce knížku, po které toužím už asi sedm roků a jsem ochoten za ni Gustavovi zaplatit jakoukoliv částku federální měny. Je velkorysý - bere jen mírnounce povyšenou starou cenu a umocňuje tak mé nadšení. Máme rezervovaný pokoj bez vytápění, prochází jím však komín. Venku rtuť zase mizí víc než patnáct stupňů pod nulou - váháme., posléze jsem pověřen průzkumem přilehlých ubytovacích hostinců. Doba je ale přece jen jiná. Vnikám do první chalupy, kterou mi Gustav doporučí. Je pár metrů od Hnojného domu a sluje Pešákovna. Uvnitř jsou dva sympatičtí barmani (majitelé), pohádkový dědeček, se kterým se navzájem chvíli považujeme za německé soukmenovce (Ich bitte etwas - zní lámanou němčinou). Teprve bujně povykování svěřenkyně Pepiny a dalších dítěk nás vydává z omyleu. Eine Holtzstscheche, správní Češi. V hospůdce pro nás mají spoustu dobrých a celkem levných jídel - a nocleh! V podkrovní místnosti s kamny, velké letiště, přijatelná teplota, romantika...

Druhý den se s Jizerkou loučíme. Je skvělé, slunečné počasí, díky němuž nám tisíce zmrzačených stromů všude na dohled nepřipadají tak smutné.

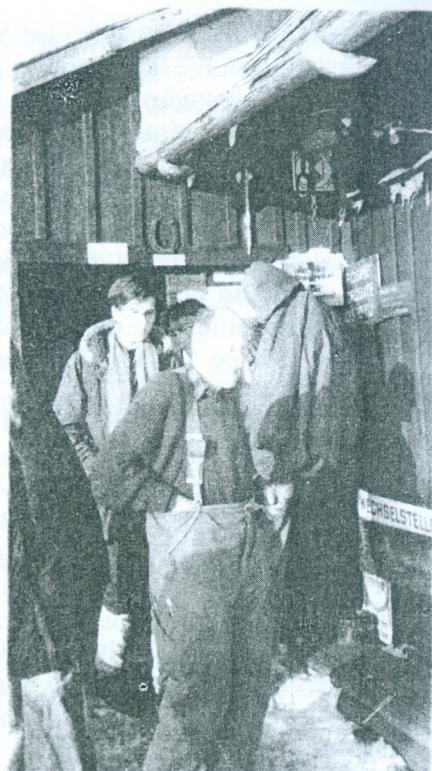
Snažíme se neníčit běžkařům stopu a pokračujeme dolů, do Desné...

Je zima 1993, jsme bohatší o skvělé zážitky - a Kniha o Jizerských horách v batohu taky láká.

Jedete tam, přátelé.

(TN, TOM Roztoky)

GUSTAV GINZEL
468 50 Jizerka 8
pošta Polubný



MYŠLENKY

"Kouzlo tábora ohně! Žádná nevraživost neodolá dlouho jeho záři. Neboť setkat se u téhož ohně znamená pro muže sblížit se, lépe si porozumět a položit základy trvalého přátelství. 'My dva jsme spolu kdysi tábořili' - to je dostatečné vysvětlení celého srdečného vztahu i mezi nejvzdálenějšími lidmi a dny života v lese jsou dny šťastných, čistých vzpomínek pro celý život."

(E.T.Seton - Dva divoši)

(-tav)

Ohlédnutí za sněmem

23. ledna 1993 se v České Lípě konal 1. řádný sněm Asociace TOM. Sněmu předcházel rok perných jednání s ministerstvem školství, intenzivních rozhovorů s představiteli Rady mládeže Čech, Moravy a Slezska, shánění a rozdělování dotace ... O tom všem viz minulý Tomík.

Sněm částečně rekapituloval: úřadující představitel asociace Helena Landová a Tomáš Novotný shrnuli roční činnost, společně s L. Valentovou objasnili vztah asociace a KČT (metodická spolupráce, vzájemná účast

představitelů RM KČT a rady Asociace TOM na jednáních, koordinace soutěží, spolupráce při vydávání časopisu Tomík). Objasnili znovu systém přidělování dotací na letní tábory, vydávání materiálu etc.

Na sněmu vystoupil i doc. Neuman z FTVS s projektem image vedoucího TOM - přítomní delegáti obdrželi dotazníky a byli vyzváni, aby je na udanou adresu odeslali zpět. (K informačním dotazníkům pro potřebu Asociace TOM více na jiném místě)

V. Hrobský informoval o rušených armádních objektech a o možnosti jejich využití pro potřeby našich oddílů. T. Novotný podal výklad k projektům č. 4 a 5 a komentoval naše šance při získávání dotací od státu.

Jiří Homolka nastínil ideu zahraniční činnosti Asociace TOM.

Sněm krátce pozdravil i starosta České Lípy, který našemu jednání poprál mnoho úspěchů.

V diskusi se přítomní zástupci oddílů dotazovali na řešení majetko-právních otázek (vztah PO-TOM-majetek), vztahu oddílů asociace a TJ atd.

Sněm přijal následující usnesení:

189 zástupců oddílů, kteří zastupovali členskou základnu Asociace TOM bere na vědomí:

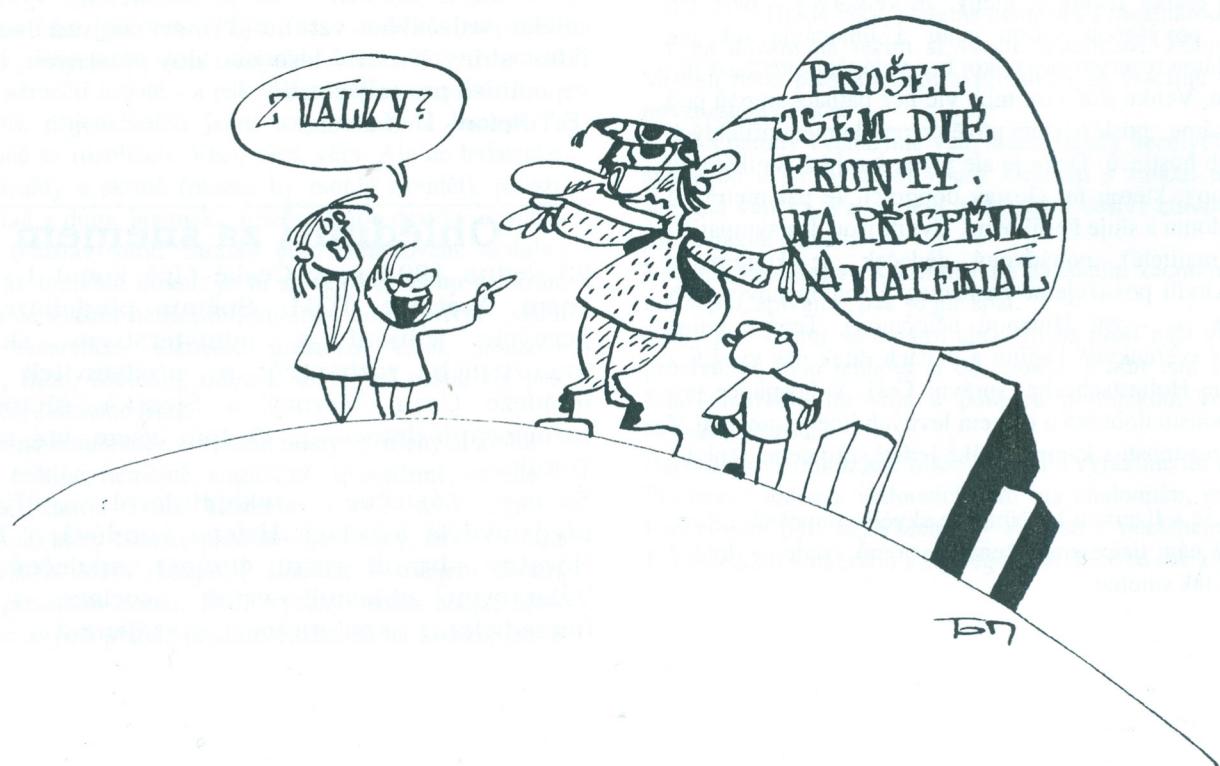
- zprávu o činnosti Asociace turistických oddílů mládeže od prosince 1991

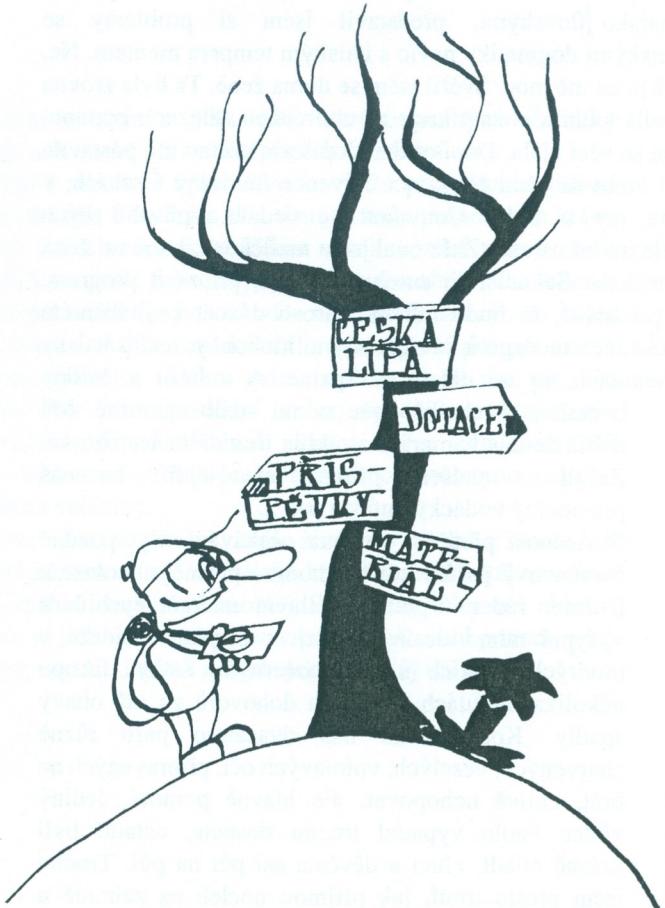


- zprávu o jednání se státními orgány, zejména MŠMT
- výklad o vztahu asociace a KČT doporučuje radě Asociace TOM
- změnit v průběhu času (jakmile bude k dispozici kancelář) sídlo ATOMu, resp. přenést je z České Lípy do Prahy (organizační důvody)
- ve spolupráci s KČT začít jednat s armádními orgány o využití rušených objektů na tábořiště a základy

- vyrobit razítka oddílů centrálně dle dotazníků
- svolat II. sněm asociace v druhé polovině roku 1994
volí a schvaluje

- do rady Asociace TOM Tomáše Novotného, Roztoky, Helenu Landovou, Č. Lípa, Jiřího Homolku, Vsetín, Václava Hrobského, Pacov, Janu Maškovou, Praha, Hanu Slabákovou, Brno, Jiřího Říhu, Plzeň.
- do revizní komise A-TOM Mojmíra Nováčka, Ostrava, Jiřího Grossmana, Martina Koláře, Brandýs
- zvýšení členského příspěvku na 15 Kč na člena bez rozdílu věku.





Toto usnesení bylo přijato jednomyslně.
Rada Asociace TOM vzápěti zvolila
Tomáše Novotného předsedou asociace,
Helenu Landovou místopředsedkyní.
Revizní komise zvolila svým předsedou
Mojmíra Nováčka.

Po sněmu pokračovalo vydávání materiálu, který byl podle počtu členů přidělen jednotlivým oddílům asociace. Až na výjimky (několik málo kolegů se materiálu dožadovalo zcela urgentně, jako bychom je chtěli o stan či celtu připravit, v očích některých pak plál divý svit!), proběhlo rozdílení v klidu.

Lana a pádla nebyla přidělena, neboť je výrobce včas nedodal. Prosíme proto všechny, kdo mají lano dostat poštou, aby se připomněli v případě, že je neobdrží do konce dubna t. r. Vedoucí z českých zemí prosíme, aby se pro materiál zastavili po předchozí domluvě v Roztokách- ulehčí nám tak značně práci! Do odlehlejších končin republiky věci slibujeme poslat (Morava, Slezsko)

Musím ještě komentovat fakt, že k některým vedoucím pozvánky na sněm nedorazily. Mrzí nás to velmi, ať už to byla vina pošty (všechny pozvánky odešly najednou), případně zkomolené adresy.

Pokud jste na vyúčtování dotací z tábora v létě uvedli pouze adresu hospodáře, přišla pozvánka na jeho adresu - vycházeli

jsme z údajů, které byly k dispozici, tj. z adres na vyúčtování.

Závěrem tedy: mějte trpělivost, neozveme-li se do konce dubna, připomeňte se prosím korespondenčním lístkem. V opravdu naléhavém případě nechte vzkaz u J. Maškové na telefonu 53 99 51-9, linka 351-5. O

Velké díky patří českolipským, kteří pod "taktovkou" Heleny Landové zajišťovali ubytování, občerstvení i další servis kolem sněmu.

Setkání TOM v Kravařích

Národní setkání TOM se letos uskuteční v Kravařích v severočeském regionu. Pořadateli setkání je TOM 1019 z Kravař, který akci připravuje ve spolupráci s turisty z České Lípy.

Bohatý program setkání začíná ve čtvrtek 12.srpna ubytováním ve stanech či v budově školy, prohlídkou města, pokračuje noční hrou, country-bálem, výpravou na Labské hrádky, besedou se členy ochrany přírody, mnoha doporučenými výlety do blízkého i vzdálenějšího okolí, výměnou zkušeností vedoucích, poznáváním oddílů. V programu jsou i táborové ohně, koupání, vystoupení dětského tanecního souboru. Milovníci romantiky mohou navštívit zříceninu hradu Helfenburk /Hrádek/ poblíž historického městečka Úštěk, uvažuje se i o splutí řeky Ploučnice na člunech (pro zájemce), je připraven autobusový zájezd např. na Pravčickou bránu, do zámku Benešov nad Ploučnicí, do novoborského muzea ... Zkrátka, program pestrý a nabité.

Cena je včetně zajištěné polopenze (snidaně, večeře) 540 Kč (560 Kč pro ubytované v budově).

O přihlášku simůžete napsat na adresu p. Jana Hájka, ul. Pod Ralskem č. 587/1, 471 24 - Mimoň nebo p. Václava Havlíčka, Janovice 5, 471 03 Č. Lípa.

Neváhejte - finále prázdnin můžete prožít zajímavým způsobem!

(Mimochodem - najde se někdo psavý?, kdo o setkání přiveze solidní reportáž vč. fotek? Redakce chce takovému člověku přispět na cestu, případně na fotomateriál. Kolegové, tomíci, kteří do Kravař j edete a byli byste ochotni se tohoto úkolu ujmout, ozvěte se. Pořadí ... Redakce TOMÍKA bude v té době pobývat o pár tisíc km severněji, srazu se bohužel nezúčastní.)



✉ zasláno redakci ✉

SKAUT - NÁS VZOR

Ivo Nevečeřal, Jílové

Předpokládám, že názor z titulku nesdílíte, jinak byste byli asi skauti a ne tomíci. Ani náš oddíl není skautský. Poslyšte však, proč jeden vedoucí a spousta členů našeho oddílu takto smýší.

Bylo to opravdě dílo boží (bezbožníci nechť si dosadí svého nejvyššího - třeba Velkou Materii), jak se hned přesvědčíte. Běžel zrovna dvacátý oddílový rok, přijel jsem unavený z vánočního lyžařského tábora a spíš než oslavy nového roku či oddílového výročí jsem myslел na to, že bych tuhle rachotu



Italský skaut

mohl zapíchnout. Snad bylo těch táborů, expedic, biváků opravdu dost. Mohl bych se věnovat trochu svým třem dětem a jedné ženě, asi by si to zasloužili. Připloužil jsem se do práce. Starší kolegyně mi dala jakýsi dopis, prý ať si ho přečtu. Asi jsem ani neodpověděl a pomyslil si - vlezte mi všechni na záda. Zrovna zvonilo a mou povinností bylo začít pacifikovat nebohé žactvo - toť má profese. Když ještě mnohokrát odzvonilo a děti vyběhly ze školy vstířic svobodnému životu, vzpomněl jsem si na dopis. Podepsaná byla Dáša, dcera oné kolegyně. V plejádě školních Dáš, Dášen a Dášenek patřila k těm nejvýznamnějším, počítala se kdysi k zakládajícím členkám oddílu. Byla spokojeně vdaná za hodného Itala kdesi u Torina. Ten Ital pracoval s jiným Italem - vůdcem místních skautů. A tak jeden normální turistický oddíl z Jílového u Prahy dostal nabídku k prázdninovému výměnnému pobytu s italskými skauty organizace AGESCI. Moje kolegyně naštěstí přehlédlala, že oficiálně skauty nejsme. Po chvílkovém nadšení jsem opět upadl do své únavy. Vzpomněl jsem si na desítky problémů

spojených s někdejšími výměnnými pobytu bulharsko-jílovskými, představil jsem si problémy se skautskými dogmatiky navíc s italským temperem. Ne, to už je na mě moc. Svěřil jsem se doma ženě. Ta byla zrovna poselkou touhou poznat kraje za zborcenou železnou oponou, takže se věci ujala. Dopis stíhal dopis a v květnu mě postavila před hotovou věc.: Na konci července Italové v Čechách, v srpnu my v Itálii. Couvnout se nedalo, způsobil bych mezinárodní ostudu. Zařizoval jsem maličkosti, které mi žena přenechala: Sehnat lidi, autobus, peníze, připravit program. Při představě, že budu mít na starosti dvacet kapitalismem zhýčkaných teenagerů se skautskými klobouky, nadto italsky břebentících, se mi dělalo až špatně. A v Itálii je horko, budem jak žebráci - vše se mi zdálo chmurné. Má dobrá žena a kamarádi z oddílu to viděli zase růžové. Začali se nadšeně připravovat. Nejdřív na nás pravidelný vodácký pušák a pak ...

Skutečnost předčila všechna očekávání. Byl pozdně červencový pařák, když v hodinu přesně stanovenou jízdním řádem vplul na Hlavní nádraží rychlík a vysypal mimo desítek jiných i skupinu mládeže v modrých košilích s červenočernými šátky. Již po několika minutách úvodních dohovorů ze mě obavy spadly. Koukalo na nás dvacatero párů různě zbarvených, veselých, vnímavých očí, připravených nebrát, chtivě uchopovat, ale hlavně pomoci. Jediný vůdce Paolo vypadal trochu dospěle, ostatní byli krásně mladí, kluci a děvčata asi půl na půl. Trochu jsem přesto trnul, jak přijmou nocleh na zahradě u školy rozkopané v rámci prázdninové rekonstrukce. Nevadilo jim nic, stačil jeden záchod, byli připraveni na všechno: Dokonalé stany, varíče, kletry, peněz dost. První na co se ptali - úplně vážně - co bude třeba pomoci. Mysleli, že budou rekonstruovat školu ...

A pak následovalo deset dní a nocí v Jílovém, Praze, na Šumavě, kdy jsem měl možnost pozorovat výsledky skautské křesťanské výchovy (šlo o tzv. křesťanské skauty, kterých je v Itálii většina) a žasnul jsem. Jejich krédem byla pomoc druhým, avšak odmalička již zařízená, tedy nenucená, samozřejmá, veselá. Měli ve svém středu dva kamarády, laicky řečečno duševně zaostalé, s motorickými poruchami. Takové, které u nás odkládáme do zvláštních škol či ústavů sociální péče. Starali se o ně všechni, neustále, přirozeně, bez nejmenší nadřazenosti. To je zčásti naučila i italská škola a vůbec společenské prostředí.

Když odjížděli, po dlouhých letech jsem brečel, myslěl jsem, že většinu z nich už neuvidím. Připadali mi bližší než dvacet let budovaný a hýčkaný oddíl doma.

Slovy těžko vylíčit náš pobyt v Itálii. Pomineme-li krásy Ligurského moře, carrarského mramoru, Alp, nemůžeme pominout krásy lidských vztahů. Nejdříve nás provázeli čtyři ...

Při návštěvě jejich rodiště přicházejí navecer téměř všechni naši známí z Čech. Přicházejí s večeří. Každý přináší

množství surovin a jídla, pití, kterého neubývá. Žaludky pukají, srdce také při kytaře, písňích, povídání. V Alpách táboříme úplně divoce - je to prý jejich oddílové místo, zkrátka k hodným skautům je i bača pasoucí zde krávy hodný. Když večer po celodení vysokohorské túře v okolí Monte Visa (3841 m) sestupujeme k pramenům Pádu, jeden z našich průvodců (je jich už více než deset) nás zve ke svým příbuzným - mají tu horské sídlo. Na záprází pro pět lidí je nás asi čtyřicet a všichni máme opět stále co jíst, pít ... a zpívat. Pak ještě poslední večer, sjízdějí se k našemu překvapení opět všichni naši přáte lé (přes vzdálenost 200 km), aby s námi strávili poslední nezapomenutelnou noc pod alpskými velikány.

Po letech jsou vzpomínky stále živé, pro mnohé z nás to byl životní zážitek. Hrajeme italské hry, pišeme do Itálie, učíme se pomáhat druhým samozřejmě, vesele. Nejsme skauity, vážíme si jich - těch, které jsme poznali. A oddíl povedu ještě dlouho, musím. Dokud nebude jako ten můj italský.

A bezmocnost vládne na pahýlech stromů
Motto: **Vše kolem nás je plastikové,
chtěl bych z plasty být?**

Andy Warhol

Aluminiová růže
růže z aluminia
ta jediná přežije
ta jedná zůstává

Dřevěná růže
růže ze dřeva
ta jediná žije
ta jediná zůstává
Však bez barvy
už bez barvy

Plastiková růže
růže z plastu
ta jediná přežije přežije válku
Nesnáším plastěné
nechci být z plastu
a mimo barvy
však - mám tě rád Warhole Andy

Beránci

Okrová obloha.
Tisíce bílých beránků
- a jeden tmavej drak.
Mezi nimi svítí slunce
a pod tím vším v údolí milióny lidí
jenž mají dokonalé pohyby.
S čím víc mají ladnější pohyby
tím více námahy je to stojí
a bílí beránci
nad tím vším
si klidně plují

Bílí beránci věští blízkost bouře
Po bouři klid a mír
A nad tím vším jen
Bílí beránci

Radim Šíp TOM Kamzíci, Bystré u Poličky

Italští křesťanští skauti na výpravě

POESIE

Básně pro Krkonoše

Společně s milióny stromů
sám, bez pomoci a bez listí
bezmocnost vládne
na pahýlech větví
kde se perlí tajemná duha
kyselin.
Dole v údolí umírá maso
a tady naše duše
Jsme sami, bez pomoci, bez srdce



Představujeme naše oddíly

(Následující stránky budou patřit oddílům TOM, které chceme v našem časopisu představit. Chcete-li i vy napsat o svém oddíle, přiložte prosím pokud možno pérovku oddílového znaku či jinou grafiku, která vás charakterizuje. Hromadné fotky většinou nevyjdou -jste na nich příliš praví, proto nereprodukovanatelní!)

ČESKOBUDĚJOVIČTÍ STOPAŘI

Paní Naďa Johanisová, ředitelka nadace Rosa a vedoucí TOM Stopaři v Českých Budějovicích nám poslala občasník svých tomíků. Jmenuje se Rysí stopou a přináší přehled pestré činnosti oddílu Stopařů. Najdete tu výsledky celoročního bodování, přezdívky všech členů oddílu, představení nové kapitánky družiny, zhodnocení tábora pod Orlí skalkou (názory členů oddílu formou mini-dotazníku (budějovičtí tomíci by chtěli mimo jiné na táboře: volnou večerku od 15 let, koupání v hloubce, hodně nočních her se svíčkami, aby pořád vařil Skippy, lakros, maso!, dvoudenní výpravu ...) Paní Johanisové děkujeme, jí i oddílu přejeme úspěšnou činnost, hlavně na poli tolik potřebné ochrany přírody, dítkům pak onoho Skippiho ve funkci kuchaře a? maso? (třebaže je drahé a nezdravé, pokud ovšem nemyslíte onu populární hru) A co vy? Nechcete představit svůj časopis, občasník?



Ukázka samolepek, kterou nám poslali českobudějovičtí Stopaři.

STOPAŘI OSTRAVA - PORUBA TOM 4306

Turistický a tábornický oddíl STOPAŘI Ostrava -Poruba oslaví 4. února 1993 již 25. výročí svého založení. Ačkoli máme tak úctyhodnou tradici, jsme oddílem s "normálními" problémy. V současnosti nás je 36 - 29 členů a 7 vedoucích. Členové jsou rozděleni do pěti družin - Bizonů, Sokolů, Pantherů (chlapecké družiny), Wagy (dívčí družina) a Pěšáků (družina malých - přípravka). Většina našich vedoucích je vychována oddílem od dětského věku - to je obrovská výhoda dlouhé tradice oddílu. Ti, kteří jsou v o dídle 10 a víc let, už neodcházejí ani po vstupu do stavu manželského, ale zhusta přítáhnou i svou druhou polovičku k oddílovému dění. Družiny se scházejí v klubovně jedenkrát týdně na samostatných družinových schůzkách, jednou v měsíci máme schůzku celého oddílu.

Víkendové akce pořádáme přibližně dvakrát měsíčně. Nedaleko Ostravy, v dosahu městské tramvaje máme k dispozici chatu Čvachtalku. Podmínky jsou tam bojové - spaní na zemi na matracích, na svícení petrolejky nebo lampa PB, mytí v potoce, polní latrina v budge, vaření na ohniště venku. Jezdíme tam především v zimě, když se nedá táborit. Našim drahouškům se ale už Čvachtalka zajídá, a tak se snažíme shánět i jiné možnosti na dvoudenní výpravy. Jednodenní se kupodivu u nás moc neujsaly, bývá na nich znatelně menší účast. Asi jsou rodiče radši, když mohou své dítě vyprat z domu na celé dva dny. Poměrně málo oblíbené jsou "turistické" - pochodové akce. Naši členové mají rádi táboření a hry na tábořišti i v lese, než poznávání nových krajů a hor.

Každý oddíl má své tradiční akce, které se každoročně opakují a vytvářejí tradici, image, oddílu. U nás jsou to především RODEA - jarní a podzimní tuhé boje mezi družinami v nejrůznějších tábornických, sportovních i veselých disciplínách. Každé Rodeo má nějakou motivaci, takovou malou táborovou hru. Měli jsme námořnické, lesácké, poštácké, indiánské Rodeo, budovali jsme pacifickou dráhu, proměnili se v lesní skřítky atd. Další tradiční akcí je Zla horečka - původně trocha zpestření při sběru žaludů se rozvinula v mocnou akci, při které členové - zlatokopové sbírají už jen málokdy žaludy, ale většinou něco jiného, co jsme jim tam rozházeli - samozřejmě vždy nuggety. O ně mohou spolu i bojovat, ale jistější je uložit si je v bance a založit si konto. Z něj pak je možno financovat oběd a odpoledne, po opadnutí sběratelského nadšení, zkoušet štěstí v ruletě v saloonu. O pořádek na kutištích i v městečku dbá šerif i s pomocníky a má věru proč. Lupiči, desperáti a falešní hráči se plíží kolem a dělají si zuby především na banku a peníze zlatokopů. Všechny tyhle funkce by samozřejmě i velmi početně vedení oddílu nezvládlo, ale již dlouho před Zlatou horečkou se



Chalupa v Hrozenkově - dějiště mnoha akcí ostravských Stopařů

začnou v klubovně objevovat i takové ovečky, které se jinak neukáží, jak je rok dlouhý. Poslední tradiční akcí v roce bývá Mecheche - malé oddílové vánoce, při kterých si nastrojíme stromek v lese, přineseme pod něj koš dárků (každý věnuje jeden dárek, jehož příjemce je losován). Po této oddílové nadílce se vrhneme na obložené chlebíčky a jednohubky, které předtím družiny samy připravily. Samozřejmě je to soutěž o nejlépe nachystaný družinový stůl. Po této divoké večeři bývají radostné společenské hry a zpěv při kytaře až dluho do prosincové noci.

Vyvrcholením oddílového života jsou tábory. Kromě letních pořádáváme i zimní tábor o jarních prázdninách. V posledních letech se nám daří jezdit na sníh, a tak se většina z

nás postaví alespoň jednou do roka na běžky (řada účastníků je i zlomí) a tak se nabázi rychlého nejistého pohybu po zrádném sněhu, že celý zbytek roku pak zase chodíme pěšky. Něco jiného jsou letní tábory. Tradice našeho oddílu velí pořádat tábory čtyřtýdenní. To je mezi rodiči velmi oblíbené. Zbavit se svého potomka na celou půlku prázdnin a chodit klidně do práce znamená pro mnoho našich rodičů rodinnou dovolenou v té druhé půlce. Protože máme v oddíle členy od druhé třídy a nechceme je nechat v létě doma, musíme pořádat stálé tábory. To je taky oddílová tradice. Jen taková poznámka z pohledu vedoucího: vždycky jsem obdivoval oddíly, pořádající tábory putovní - na zádech nosit vše potřebné od jednoho předem zajištěného tábořiště nebo noclehу k druhému mi připadalo organizačně i fyzicky značně náročnější. Nyní ale začíná měnit svůj názor - oddíly, které ztratily tábořiště, nebo přišly o táborové vybavení jsou nuceny místo stálého tábora pořádat puťák. Udržovat si tábořiště i v dnešní době vracených pozemků a soukromých lesů je setsakra těžká věc, nemluvě ani o táborovém vybavení, kdy i přes dotace seženeme sotva peníze na opravy a nákupy skutečně rozbitých věcí, které se už nedají ani spravit. Tohle naštěstí jsou problémy hlavního vedoucího tábora a členů i ostatního vedení se příliš nedotknou. V roce 1992 jsme po devíti letech změnili tábořiště - právě díky restitucím a neoblomnému staronovému majiteli "naší" louky.

Už jsem si říkal, kdo nás donutí změnit tábořiště, když tam máme postavený srub, kuchyň a latríny a známe všechny lidi - od hajného, přes prodavačky až k doktorce v nemocnici a okresní hygieničce. No a najednou to muselo být a měli jsme na to jen 14 dnů!

Na táboře se samozřejmě první týden staví, i když po třech dnech to už táborníky moc nebabí. To bourání je pak hotovo za dva dny. O táborovém programu nemá cenu hovořit, jen snad o tom, že bez táborové hry by to nebyl vůbec tábor. Samozřejmě se nám povede někdy více a někdy méně. Podle toho si pak všichni ten tábor pamatují.

Chtěl bych ale popsat ještě jednu táborovou akci - NÁVŠTĚVNÍ DEN. Původní myšlenka byla, že se naším tábořem musíme rodičům pochlubit nějak jinak než pomocí fotek, diáků a filmu. Většina z nich toužila poznat naše tábořiště osobně, vyzkoušet tvrdost paland a lavic a okusit chlad vody v potoce i ve studánce. Většina z nich to sice maskuje strádáním svých dětí, ale oni si holomci na rodiče ani nevzpomenou a jsou i tací, co za celé čtyři týdny nenapíší domů. Zkrátka rodičům se daleko více stýská po dětech, než dětem po rodičích. Oficielně jsme to navlékli jako rodičovskou kontrolu a rodiče se musí prokázat prohlášením o bezinfekčnosti. Během návštěvního dne se samozřejmě chceme pochlubit vším, co jsme za těch prvních 14 dnů na táboře vybudovali, naučili se a nacvičili. Po úvodní volné prohlídce, při které táborníci vláčí svou návštěvu po všech táborových stavbách a nadšeně líčí, kde se praštíli při zatloukání hřebíků, příp. sekli sekrou, nastává velká soutěž. Rodinné týmy obcházejí stanoviště, na kterých házejí konví, uzlují, poznávají listy, drží kolíček na čas, skáčou z místa a kdoví co ještě. Do takové soutěže se mohou zapojit i ti, kterým nikdo nepřijel a vytvářejí zbytkové týmy, které mezi sebou nemají žádné nešikovné rodiče a mají tudíž čáku na vítězství. Soutěž končí před obědem a po odpoledním klidu jsou vyhlášeny její výsledky a pak bývá velký mač mezi táborníky a vedením v softballu, či něčem takovém. Do večeře už jen několik radostních táborových her na louce typu hututu, huntova čka atd. Jednodenní rodiče již mezitím odjeli a zůstali jen ti skalní, dvoudenní. Pro ty je večer mocný táborák, u kterého se družiny předhánějí ve scénkách a kytiaristi v písničkách. Po ohni už zůstává někde bokem u menšího ohně sedět vedení s těmi skalními rodiči, kde se diskutuje o oddíle, plánech do budoucna, zpívají se písničky těch starších a posléze i vykládají vtipy. Nevypsaná soutěž o nejdéle bdícího bývá ukončena většinou až k ránu.

Druhý den to podle toho taky vypadá. Děti jsou čilé jako obvykle od časného rána a rodiče mohou vyspávat až do božího poledne. Jen ubohé vedení musí zajistit program. A tak jsme pro tyto situace vymysleli tzv. ÚKOLOVKU. Až ráno stačí vymyslet ze 20 vážných i legračních úkolů pro družiny, tyto rozepsat na stroji, nastříhat a každé družině vložit do obálky. Družina si vždy jeden úkol vytáhne a až jej splní, pokračuje dalším. Každý pak plní něco jiného, nemohou od sebe opisovat, ale v celku musí splnit všichni všechno. O vítězi pak rozhoduje celkový čas. Každá družina

má svého vedoucího, který kontroluje plnění jednotlivých úkolů, nejlépe vsedě ve stínu podsady.

V Ostravě 21. 1. 1993

Mojmír Nováček, vedoucí oddílu, Rottrova 1, Ostrava - Zábřeh, 704 00.



TOM Stopa z Golčova Jeníkova (na snímku) představíme v příštím čísle.

TOMÍCI Z VALAŠSKÉ BYSTŘICE JUBILUJÍCÍ

TOM PLAMEN z Valašské Bystřice vzpomenul v závěru minulého roku 35.výročí svého založení a mnohaleté nepřetržité činnosti. Oddíl prošel čtyřmi generacemi obdobími, kdy začínal vždy nanovo, s novým kolektivem dětí. V prvním období se oddíl nejvíce věnoval účast v orientačních závodech a závodech turistické zdatnosti. Na tomto úseku činnosti dosáhl velkých úspěchů. Tehdy mladí turisté získali 39 titulů přeborníka okresu, 6 přeborníka kraje a 5x závodní hlídky zvítězily v národních a celostátních soutěžích. Později se oddíl více zaměřoval na kvalitní celoroční činnost a letní putovní tábory. Tábor bylo celkem 43, každý byl v jiné oblasti naší vlasti a byl různě tematicky zaměřen. Měl i svůj název, např. Janošík, Tatranec, Krakonoš, Psohlavec, Javorníček apod. V oddílové klubovně jsou uloženy kroniky ze všech těchto táborů.

V posledních letech bylo hodně času a energie věnováno výstavbě vlastní turistické základny "Mraveniště". Velké nadšení všech a stovky brigádnických hodin vytvořily několik srubových chat, které každoročně využívají různé kolektivy mládeže k hvězcovému putování po Beskydech.

Dnešní oddíl PLAMEN se skládá ze čtyř Plamínek a má před sebou ještě hodně plánů.

Jaroslav Kubeš - Robin



Polemika - Diskuse

MOTTO: **Je lepší rozsvítit byť jen malou svíčku, než navěky proklínat temnotu.** (Konfucius)

Dvojí členství: ANO ♣

V roce 1979 jsem byl třídní učitelkou přemluven k převzetí pionýrského oddílu její třídy, kde se učila má dcerka. Když jsem zjistil, že školní pionýrská skupina mi může poskytnout pro mé cestovatelské sklonky málo, souběžně jsem celý oddíl i sebe zaregistroval jako TOM při neratovickém turistickém odboru. Takových oddílů fungovalo v ČSSR několik set. Dvojí registrace znamenala dvojí hlášenky, evidence, peníze, průkazy, tedy pro mne mnoho práce navíc. Jenže jsem nikdy neměl nouzi o děti, protože jsem měl zdroj materiálu i na tábory, dotace na tábory, výlety, klubovny, informační zdroje. Nikdy to nešlo samo, vždycky jsem se o to kvůli oddílu musel rvát a starat. Výsledkem byla jistě víc než stovka výletů, táborů na kolech, lodích, u moře, v Tatrách, hromady diplomů ze soutěží.

Po revoluci jsem i já zvažoval, jak dál. A nakonec jsem se rozhodl si obojí registraci ponechat, protože ani jedna z těchto organizací mi nebyla a není schopna poskytnout to, co mi dávají dohromady. Nadto se do čela obnovovaných organizací dostali lidé, kteří hlásají nenávist a pohrdání vůči Pionýru- a to mě naštvalo.

Teď na jiné téma. Pro turistické oddíly v Pionýru i v TOMech odborů turistiky byl určen TBZ. Po mnoha letech se opět rozdělil, takže pro TOM se teď nazývá klasifikačním závodem TZM, kdežto u Pionýrů je to Pionýrská stezka. Porovnáním jejich obsahu lehce zjistíme, že jsou si velice podobné, děcka připravovaná pro jeden lehce uspějí v druhém. Protože oba závody připravují dva různé štaby lidí, postupně se jejich ustanovení mění a rozcházejí, ale zatím jsou to rozdíly malé. Pro mne však vznikl problém časový, takže jsem musel volit, který z nich. Rozhodla zkušenosť v okresním kole TBZ jsme byli několikrát hrubě poškozeni, rozhodčí jsou v oné komisi v sousedním městě stále stejní, tak proč riskovat další zklamání. Proto jdeme už třetím rokem do okresního kola Pionýrské stezky. Až se v oné komisi lidé změní, bez váhání to budeme zkoušet i tam.

Ještě jeden postřeh: asi kvůli obnovenému Junáku vznikla pozornost vůči znalosti práce s uzly, proto souběžně tomíci i pionýři zařadili mezi doporučené soutěže také uzlařské štafety. Ovšem každá si je pořádá po své linii.

Petr Starý, Neratovice

Dvojí členství: NE ♥

Na začátku svého polemického povídání bych se měl asi panu kolegovi Starému trochu omluvit: poslal svůj příspěvek do Tomáška aniž věděl, jak s ním naložím, resp. v jaké rubrice ho hodlám použít. Snad ho příliš nenaštvu...

I já byl v roce 1986 skupinovou vedoucí PO SSM naší školy přemlován, abych oddíl svých tomíků registroval zároveň jako oddíl pionýrský. Důvody byly takové a onaké, hlavně však tyto dva.

1) Dítkům (musím napsat, že skvělým a nadšeným tomíkům!), bude činnost v TOM uznána jako v práce v PO, což jim pomůže při vstupu na školy a pro mnohé odpadne potřeba chodit na nucení do PO. Nedivte se: v sousední říši sice už vládl Gorbi, ale škola v R. s ředitelkou pravého stalinského ražení... Někteří rodiče věru význam PO SSM nepodeceňovali - a nebylo lze se jim divit.

2) Razítka. Důvodem druhým a hlavním byla razítka. Neboť ta pionýrská otevírala kouzelné brány slev na dráze, na lanovkách, na nejrůznějších akcích. Předpis tehdejšího ministerstva dopravy pomatoval pouze na pionýry. Jiných dětí nebylo. A nemyslete, že přesvědčit soudružku Benešovou na FMD byla snadná věc. Nedovedla pochopit, že někdo chce být tomík a ne pionýr. Nepomohl ani dopis do Rudého práva - eště ho mám schovaný! Tupá a byrokratická odpověď oné dámě (tuším, že na ministerstvu dovádí dodnes, bezpochyby v nějaké lukrativní funkci) vyzněla stejně: vstupte do PO SSM. Inu, co se dalo dělat. Vysvětloval jsem to dětem v báječném prostředí Hrádku u Úštěka, hořel oheň, bylo pěkně ... Řečník jsem vcelku dobrý, ale za tenhle projev se dodnes trochu stydím.

Sepsali jsme smlouvu (koncipoval jsem ji sám, v duchu pro nás co nejliberálnějším, bez hvězd a plamenů na kroji, tak, aby nás neomezovala zhola v ničem. Byla akceptována - perestříjka přece jen působila.)

Líbánky (spíše korektní, poněkud chladný svazek) s PO SSM vydržely osm měsíců. Skončily výslechem v ředitelně, kde jsem musel před čtyřmi členkami Strany obhajovat oddílový časopis, který si - údajně - strílel ze Sovětského svazu a zpochybňoval naši socialistickou realitu. Padaly drsné výhrůžky. O tom, že bych také nemusel dostudovat. A že jsem tehdy bojoval na fakultě nepříliš úspěšně s historickou mluvnicí a soudružky to bůhvíodkud tušily, podařilo se jim docela slušně mě vyděsit. Časopis musel být stažen a inkriminovaná místa v něm zaretušována (!). O všem sepsán protokol a uložen v ředitelně. O cause informován předseda MěV KSČ v obci.

Pár hodin poté jsme jeli na závěrečnou výpravu. Zase byl ohněček, tentokrát v jedné z nejkrásnějších dolin Velké Fatry. Zprávu, že budeme nadále jen a pouze tomíky, přijali členové mého oddílu bez komentáře.

To je první část příběhu. Musím ale ještě ledacos dodat. Za více než deset let, co oddíl vedu, jsem poznal mnoho dobrých pionýrských oddílů. Poznal jsem Velkou Medvědici z Prahy II, na jejímž tábore jsem poprvé spal v týpku. Lvíčata z

Petřín, která nám sice podpálila na tábořišti stan, ale jinak to byl fajn oddíl pionýrů. Na okresních kolech TBZ či soutěže Střelka nosily červený šátek děti, které se dovedly postavit k vaření, uměly uzlovat a nechovaly se v přírodě jako barbáři. S několika oddíly pionýrů jsme měnili tábořiště. Můj pohled na pionýry či jejich vedoucí není v žádném případě odsuzující. Vždy záleželo na osvícenosti vedoucích, jejich nápaditosti. I pionýrské vedoucí bezpochyby iritovali jejich dogmatičtí ideologové, neblaze proslulým Svatošem počínaje a opatnickým Meixnerem, (nemýlím-li se, posledním šéfem PO SSM), konče. Vstřícný postoj Asociace TOM k obrozenému Pionýru chci deklarovat i svou brzkou schůzkou s předsedou ÚR Pionýra p. Bělohlávkem, která by mohla položit základy spolupráce našich organizací..

Dvojí členství však nepovažuji za příliš šťastné. Kým pak děti jsou? Od dětství jsem byl v TOM jsem byl veden k tomu, abych měl v úctě svůj oddíl, jeho jméno, tradice, rituály. Za svého vůdcování jsem v tomhle obyčejí pokračoval. Každý dobrý oddíl má své image, pokud pracuje delší dobu, vytvoří si své zvyklosti, mnohé užívají vlastní kroj, znak ...

Rozumím tomu, že TOM, který se zaměří na ochranu přírody, členem např. ČSOP. Ale souběžné členství ve dvou, třech, čtyřech sdružených vysloveně dětských? Vedoucí, jejichž oddíly jsou v Pionýru, A-TOM, v ČTU a Junáku zároveň argumentují většinou tím, že se snaží vytvořit pro své svěřence co nejlepší podmínky. Jistě chvályhodná snaha. Jen opravdu nevím, za co se pak děti považují. Za pionýroskauty? Nezapomenou si někdy vyměnit domovenku s názvem organizace, když jednou vystupují jako pionýři a za týden jako tomíci? Dušička ...nic?

Nevím, nevím. Peníze se dají sehnat mnoha způsoby, mohu doložit z praxe oddílového vedoucího. Mít peníze jest dobré, méně dobré je ztrájet při tom vlastní identitu.

Skončím malou technickou poznámkou. Peníze na materiál (tábory, přímá podpora oddílů stany, lany atd.) jsou většinou penězi státními. A věřte, že státním orgánům brzy přestane být jedno, dávají-li jednomu oddílu třeba třikrát. Že se to nedozvědí? Ale milánkové! Nebudu te naivní. Ti jsou mazaní!

To by se dalo vyprávět.

Omlouvám se, jestli jsem nudil.

Tomáš Novotný
ved. TOM Roztoky

(Nemáte obdobné zkušenosti? Nepřidáte se k diskusi o dvojím členství?)

Zamyšlení

Honza "ŤAVA" Moravec, TOM Praha-Dubeč
DOBŘÍ LIDÉ

Každý, kdo alespoň trochu cestuje, se jistě potkal s lidmi neochotnými, arrogantními, zlými či snažícími se za všechn okolnosti na čemkoliv vydělat. Jsou a nám nezbývá než se s tím smířit. Já však chci psát právě o těch druhých. O těch, které poprosíte o sklenku vody a oni k tomu přidají demížón rybízové šlávy, o těch, které požádáte o azyl před průtrží mračen a oni vás pohostí mísou buchet, o těch, kteří vám

ochotně uschovají dvacet batohů v chodbě, kde se i tak dá stěží hnout, abyste je nemuseli vláčet až nahoru na zříceninu. Bylo to v září, první výprava nového roku. Večer nás zastihl na vrcholu Kletě. Našli jsme pěkné místečko na spaní, potíž však byla jinde. Přísný zákaz rozdělávání ohně a navíc vody tak dva loky. I to se občas stane. Odhadlali jsme se požádat o trochu čaje v chatě, kde měli plné ruce práce s nějakou německou svatbou. Dostalo se nám plného hrnce horkého čaje s citrónem (zbyl ještě na ráno), a nevzali za to ani korunu. ("Vždyť je to přece pro děti. Ten kastrál dejte ráno před dveře, kdybyste odcházeli dřív než otevřem.")

Či z jiného konce. Začátek zimy, teplomér už hezky nízko, přesto všude plno bahna. Kroky nás zanesly až do Vilémova. Tam se nás ujala paní hostinská. Nevadilo jí, že jsme zablácení až za ušima, nevadilo jí, že vůbec nemá místo otevřeno. Báječné klobásky s cenou neuvěřitelně nízkou a čaje co kdo vypije za paušální cenu 2 korun nám bylo příjemným posilněním na další pouť.

Vřelé díky takovým lidem. Díky hlavně za to, že člověku dodávají víru v to, že dobro mezi lidmi ještě zcela nevymizelo. Za ten hřejivý pocit, který mám u srdce po každém takovémhle setkání.

(Honzo, díky za tyhle rádky. V samém shonu a starostech o materii asi občas zapomínáme, že dobrý člověk ještě žije, řečeno s klasikem ... Uvítáme jakékoliv vaše zážitky na výpravách s dětmi, na vandrech či při obyčejných výletech ...)

Několik poznámek k využití přiděleného materiálu a k jeho distribuci

Na lednovém sněmu asociace v České Lípě získala většina přítomných zástupců turistických a tábornických oddílů pro své oddíly různý turistický a tábornický materiál, nejčastěji stany. Chtěl bych přičinit několik poznámek k formální stránce evidence tohoto materiálu v oddílech, resp. umožnění případné kontroly státním orgánům či revizní komisi Asociace TOM.

Materiál je zásadně majetkem Asociace TOM, která jej svěřila do užívání svým oddílům. Doba užívání, tj. nutnost vést materiál v účetní evidenci, se rovná běžné době odpisu tohoto materiálu (konkrétní doby zveřejníme v dalším čísle Tomíka). Materiál nesmí být evidován jako majetek TJ, KČT či jiných organizací a spolků než je Asociace TOM. Revizní orgány asociace či orgány státní kontroly mají právo žádat účetní evidenci (jednoduchá forma - evidenční kniha, sešit, název materiálu, podpis osoby, která jej převzala, mít přehled o jeho využití (aktuální zejména u případných základen ve větší hodnotě))

Při ztrátě či zničení materiálu (stanu, lodě) musí být vyhotoven likvidační zápis a uložen u vedoucího (hospodáře) oddílu.

Případné nejasnosti zodpovíme v příštích číslech časopisu: prosím zejména, aby byla dodržena

míst. vpravo dole	Velké kolo fialového, hebkého koberce. <i>Píseň fialová</i>
míst. vlevo dole	neútočí, je-li drážděna, vypouští oblak jedovatých spor, které ubrou všem v okolí 1-3 životy. <i>Lze zničit ohněm, při zapálení vypustí oblak spor.</i>
míst. střední dole	Tří skření, male ohyzdné bytosti ve zbroji se stýv a meči. Životu 6, ÚČ 4, OČ 3. Počet určen pro pětihráčů

Dveře uzavřeny kouzlem. Kouzelník je otevře kouzlem *Záklap*, pokud nezná, je nutno vyratit. V místnosti dvě truhly. Železná po otevření vyšlehne plamen a sraží postavám v okolí 1-2 životy. Zlatá, otevří se malým klíčem, viz dřívě, na zámku vystělovací past, zraní za 2-4 životy. Uvnitř poklady. Např. černý náhrdelník (kouzelný, kdo si ho nasadí upadne do mlíob, dokud se náhrdelník nerozepne), briliantová naušnice, prsteny, peníze ...

Po skončení dobrodružství necháme dejít skupinu do hospody, kde hospodský odkoupí poklady. Hlavně kouzelný náhrdelník. Pokud si ho chtějí ponechat pro další dobrodružství (nastrážit někde jako pasti), zapíše si ho někdo mezi své kouzelné vybavení a odevzdá.

5.2. Boj s Minotaurem

Dobrodružství zivářuje klasickou antickou pověst o krétském králi Minóovi, labyrintu a oblude Minotaurovi. Naši dobrodruzi jsou vloženi dovnitř a za nimi zapadné brána labyrintu. Cesty před nimi se rozdvojují, na jedné straně šíhá směčka krys, na druhé jedna zmije a kostra u níz nalezenou svítek s návodem, kde hledat tajné dveře, ty pak svítek otevře.

Od sluhy, který je k nalezení podle zvulu flétny, na kterou hraje se dozvědi, že na jediné stěně, pět sáh dlouhé a jeden sáh široké, kolem níž vedou dokola chodby lze najít kouzelný meč a kouzelné skličko, které Mínotaurovi doletí ihned jakmile na ně pomyslí. Meč je velmi silný, skličko umožňuje sletat kouzlené blesky. Pokud věci najdou, značně ho zeslabí, zbydou mu jen pařáty a rohy na býčí hlavě. I tak je ovšem strašný.

Dobrodružství bylo hráno osmi hráči, všech povolání ve dvou dnech. Málo je zde využit kouzelník a alchymista, jako začátečníci na první úrovni toho totiž mnoho neuměli.

6. Literatura :

- [1] Tolkien, J. R. R. : Silmarillion Praha, Mladá fronta 1992.
- [2] Tolkien, J. R. R. : Pán prstenu. III díly Praha, Mladá fronta 1991.
- [3] Tolkien, J. R. R. : Hobit aneb cesta tam a zase zpátky. Praha, Odeon 1991.
- [4] Howard, R. E. : Almuric. Plzeň/Praha, Laser 1991.
- [5] Dračidoupe. Fantasy hra na hrádky. Pravidla pro začátečníky verze 1.1. Praha, Altar 1991.
- [6] Dračidoupe. Fantasy hra na hrádky. Pravidla pro pokročilé verze 1.1. Praha, Altar 1992.

výrábí, před začátkem hry, nebo v jejím průběhu, ale tady je to **zdřízení**, raději zpočátku toho povolání také nebudeme doporučovat.

Při určování *útočných a obranných čísel* stanovíme jejich hodnoty pevně a v průběhu hry je nebudeme měnit, různé bonifikace a postupy bud vyneháneme nebo jimí děti nebudeme zatěžovat a zohlednime je sami.

Kazdá postava si má vět svůj *denník dobrodružství*, zapisovat jejich průběh, nesvítury, se kterými bojovala, sledovat stav životů, zapisovat získané poklady apod. Pro děti je to složité, hlavně pro ty, které ještě velmi pomalu piší a proto jim vytvoříme tabulkou dležitých udájů, do které si budou vše přehledně zapisovat. Např. jak je uvedena dále.

Za poražené nesvítury a získané poklady dostává postava *zkušenosť*, která rozhoduje spolu se získaným majetkem o *úrovni postavy*, a tím i šifce jejich schopnosti, počtu životů a kouzlu. Žádná schopnost postavy přitom nemá být dekonala. Postava na nízké *úrovni* se teprve učí a její kouzla, pokusy o hledání pastí, pokladů apod. nemusí být vždy úspěšná. U dětí od tohoto pravidla raději ustoupíme. Vyhneme se tak rozvylekemu a opakovanému hledání pastí na nejnesmyslnějších místech a tím i nudnosti hry. Jesliže je někde past a nedě ji hledá, tak ji najde. Pravda past může přitom i sklapnout. Pokud něco může být slyšet, většina vestvůr nějaké zvuky vydává, a někdo se *zapojí* až po vidět, je vidět, pokud se na to někdo podívá. Výjimkou je kouzelná energie *magennergie*, která se vznáší kolem věcí obestřených kouzlem, tu může vidět jen *alchymista*, ale uvidí ji vždy, když se o to pokusí.

4. Dobrodružství pro děti

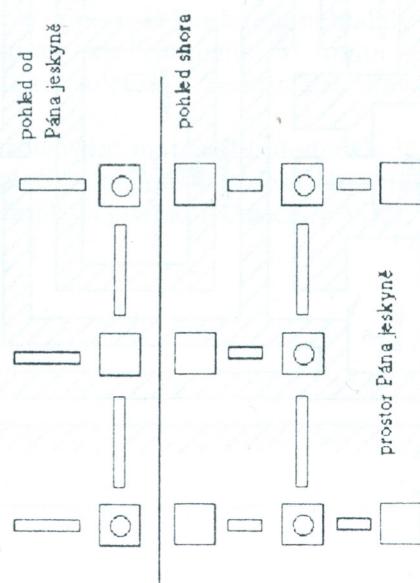
Sestavení dobrodružství je v rukou *Pána jeskyně*. V pravidlech doslává nabídku řady nesvítůr s jejich popisem, může si vymyslet i další. Hlavně je potřeba držet je zdřavě úvahy o smysluplnosti dobrodružství. Ve zřízení nemohou souedit povory, které se vzájemně požírají. Pasti musí být na místech, kde se dají předpokládat. Tajné chodby doporučují zpročítku onezvávat na minimum. Zato je dobré, aby každé dobrodružství obsahovalo jednu pastavu, se kterou je třeba se domluvit a získat od ní nějaké informace, kouzelný svítek apod. Např. Na cestě do drakovy sluje to byla stará čarodějka. Někdy může být důvářit děti při hře. Děti se často projevují naprostě neologicky a nevěřekávají. Důležité je, aby hra netrvala dlouho a každe dobrodružství nejlépe začalo a skončilo při jedné hře. Roztažování na více částí je možné jen tehdy, bude-li se brzy pokračovat. Další den na vicedenní výpravě apod.

Herní plán kreslime jednoduchý, nezapomíname na to, že podle našeho popisu si ho budou děti samy kreslit.

V pravidlech se nedoporučuje používání revizit, pro děti je daleko zajímavější, jsou-li jim kouzelné svítky, kliče a třeba i poklady větší a získané pasti vás včas zpět a získané peníze si zapíši do svých *denníků*. Právě zde vás čihá skryté nebezpečí fixace na postavu. Rozhodně ale stojí zato vynobít si dobrou záštěnu, která bude očím hráčů skrývat co dělá *Pán jeskyně*. Nejlepší je skládací.

Někdy zařazujeme do dobrodružství různé logické, matematické a podobné hádanky, které musí za postavy řešit sami hráči. Isto opět prohřešek proti pravidlům, inteligenci hráčů a postav se nemá sloučovat. Občas takový úkol ale neuskodi. S mhou, tak jedem v jednom dobrodružství. Při větším věkovém rozdílu řeší úkoly stejně starší a mladší se nudí.

7. **Nákres skládací záštěny pro Pána jeskyně**
Základ konstrukce tvoří dřevěné tyčky o $\varnothing 10$ mm (nebo 8, co se sežene) spojované dřevěnými kostami, krychle o straně 40 mm :



Na rám se nasouvá plátěný pytlík z nepřehledné látky, zájemci mohou využít jeho plochy k vyšití hráckých námetů apod.

8. **Obsah**
- 1. Úvod
 - 2. Základní pravidla
 - 3. Hry na hrdiny pro menší děti
 - 4. Dobrodružství pro děti
 - 5. Uzázky dobrodružství pro děti
 - 5.1. Poklad v Kozím hrádku
 - 5.2. Boj s Minotaurem
 - 6. Literatura
 - 7. Nákres skládací záštěny pro Pána jeskyně
 - 8. Obsah

Metodický materiál pro Maraton her 1992
Copyright © Ing. Radim Fatana, CSc. - listopad 1992

1. Úvod

Není tomu dávno, co i k nám pronikly knihy profesořa Tolkiena, knihy plné dobrodružství hrdinů dávných legend Středozemě, odvahy a hrdinství hobitů, trpaslíků, elfů a lidí [1, 2, 3]. Mnoho čtenářů si pohádkový svět profesora Tolkiena získala a uchvátil. Zákonitě k nám tedy příšly i hry, které na základě jeho knih vznikly, hry plné fantazie, dobrodružství, bilet s příšerami, boje dobra se zlem. Hry na hrdiny.

2. Základní pravidla

Hry na hrdiny, pod názvem *Dračí doupe* dostaly do vinku propracovaná pravidla [5, 6] díky firmě Altair. Tato pravidla je také možno získat dobitkou na adresě:

HEXAEDR
1. český národní klub hraček
a příznivců her na hrdiny
Ruská 60

101 00 Praha 10

Je možné se také stát členem klubu HEXAEDR a získávat tak další informace o hračích a hrách na hrdiny.

Principem herje přesun do krajiny fantazie, ve které každý hráč má zvolenou postavu a rozhoduje za ni při dobrodružstvích, které postava provázá. K tomu je potřeba, aby jeden z hraček na sebe vzal úlohu organizátora a tvůrce her., vymyslel příbeh hry, sestavil celé dobrodružství a vedl hrače při vlastní hře. Obvykle je nazýván *Pán jeskyně*. Od počátku je třeba dbát na důsledné oddělení hraček a postavy kteří ve hře vedou, fixace na postavu může vést při neúspěchu postavy ve hře k těžkým depresím u labilních jedinců jsou známy i sebevražedné útoky. Následující záhlídka nás.

Hráč začíná vytvořením své postavy. Jako každá bytost má jméno, erb apod. a hlavně raso, povolání a základní vlastnosti, životy, schopnosti kouzlit, majetek, zbraně a další vybavení. Tato fáze je dosud zdolouhavá, pravidla ji přesně popisují, proto uvedeme jen základní informace.

Postava může být některé z následujících ras, ze kterých vyplynou inspirace severskými bájemi a legendami při tvorbě her :

Rasa	Výška	Zvláštní vlastnosti
Hobit	70-110 cm	vycítí jakéhokoli živého tvora i přes překážku
Kudlák	90-120 cm	
Trpaslík	110-130 cm	vidí teplé předměty ve tmě
Elf	145-170 cm	
Člověk	165-200 cm	
Barbar	175-210 cm	
Kroll	180-220 cm	vyslá a zachycuje vlnění jako netopy

Každá postava si zvolí některé z povolání, charakteristické uvedenými vlastnostmi :		
Povolání	Hlavní vlastnosti	Určení postavy
Válečník	síla, odolnost	bój s nestvůrami, vrážení dveří, síla
Hrančák	síla, inteligence	bój, znalost přírody, léčitelství
Alchymista	obratnost, odolnost	výroba kouzelných předmětů a nápojů
Kouzelník	inteligence, charisma	kouzla, přesvědčování nepřatel
Zloděj	obratnost, charisma	útok ze zálohy, otevírání zámku ...
V pravidlech pro pokročilé se pak povolání dělí na podskupiny, rozšiřují se jejich schopnosti a možnosti apod.		
Schopnosti postavy určují její vlastnosti. Pro každé povolání jsou důležité jiné vlastnosti a také každá rasa má různé předpoklady pro různé vlastnosti :		
vlastnost	význam	
Síla	pro boj mečem, kyjem, vyrážení význam	
Obratnost	pro střelbu, házení předmětu, uniknutí z pasti	
Odolnost	odolnost proti jedům, zraněním, určuje počet životů	
Intelligence	bystrost všimavosti, schopnost kouzlit, odhalovat pasti	
Charisma	schopnost přesvědčovat jiné bytosti	
	Vlastní určení hodnot vlastnosti, počtu životů a dalších údajů ponechme na studiu pravidel, uvedeme jen, že se přitom neustále házi kostkami. Známou sesíťennou a zvláštní desetištěnnou s čísly 0 až 9. Ta dala i název klubu hráčů. Je totiž dobré, aby si každý hráč přečetl jen pravidla pro povolání své postavy. Alespoň nebude mluvit do hry jiných postav. Jejich schopnosti bude odhalovat až při samotné hře a nebudete se na ně ale spolehl spolehl.	

Zbývá určit výzbroj postavy, podle kterého se určuje ÚČ - útočné číslo pro každou zbraň, a zbroj rozhodující o OČ - obranném čísle. Ty se již nakupují u Pana jeskyně, který tak nahrazuje obchod. Na počátku totiž každý dostane nějaké peníze do začátku a zbytek si vysloví v boji. V obchodě nakoupí také potřeby na výpravu. Jako poslední se určuje přesvědčení postavy :

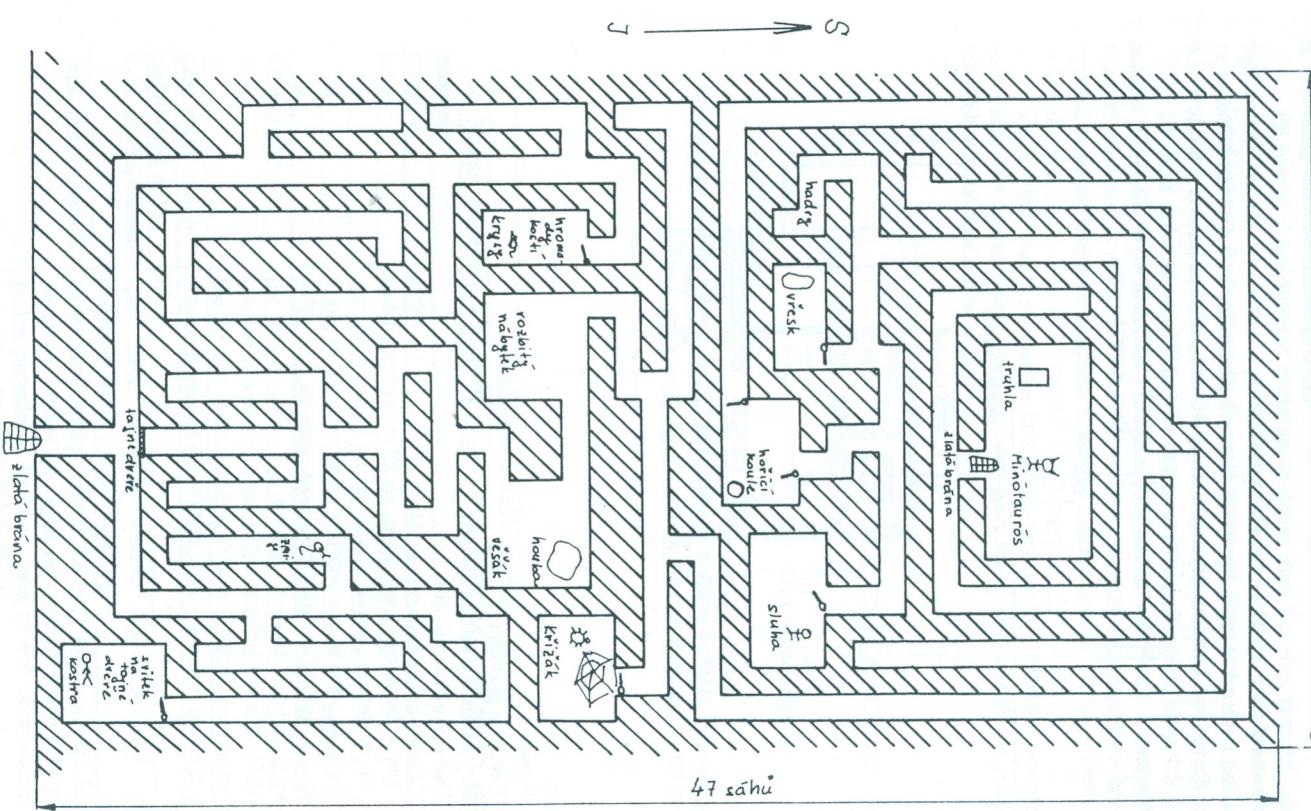
presvědčení	význam
zákonné dobro	postava bude bojovat za kamarády bez ohledu na svůj život
zmátené dobro	postava bojuje za kamarády, pokud nejde o její vlastní život
neutrální	postava pomůže kamarádům, nebo je zradí podle své úvahy
zmátené зло	postava je proti kamarádům, pokud nerozjde její prozrazení
zmátené zlo	postava jede proti kamarádům i když měla přijít o život

V tuto chvíli má postava vše co potřebuje a dobrodružství může začít.

3. Hry na hrdiny pro menší děti

Pravidla jsou natolik komplikovaná až z nich jde při prvném čtení hlava kolem. Přináší natolik komplikované postupy, že jejich zvládnutí vyžaduje plně soustředění sil a nadprůměrnou inteligenci. Jsou natolik komplikovaná, že při hraní s menšími dětmi, u nás od šesti let, dochází ke značným zdržením díky neustálému vysvětlování a upřesňování pravidel a tím ztrátě dynamiky hry. Zejména v nejčastější činnosti, boji, je třeba postupovat rychle, mezi jednotlivými údery nemohou být dlouhé prodlevy. Ostatní účastníci by se začali nudit. Pro děti je třeba se složitosti opravit a věnovat raději vlastní zápletce a příběhu hry.

Začneme již při výběru povolání postav. Mějme na zřeteli, jaké vlastnosti chceme u dětí podporovat. Jisť to nebude zákefnost útoku ze zálohy a proto povolání zloděj raději nedoporučíme. Při tvorbě dobrodružství pak dáváme pozor, aby se všechny postavy mohly uplatnit, aby byly užitečné. Protože alchymista svá kouzla



podmínka evidence pouze pod hlavičkou A-TOM - jakákoliv jiná forma by mohla našemu sdružení přivodit komplikace.

Rozdělování materiálu

je poněkud citlivá otázka. Při obesílání několika stovek oddílů došlo přirozeně k zádrhelům - k někomu dorazila poukázka pozdě (s čistým svědomím můžeme říci, že všechny poukázky odešly najednou, viňte prosím naše pošty ...), někdo získal lana, která výrobce dodal až na sném, jiný na sném nedorazil a žádá poslání věcí.

Nuže:

- 1) Oddílům z Moravy věci , které se dají zabalit, pošleme. Prosíme jen o trpělivost - lana, případně stany by měly dorazit do konce dubna
- 2) Oddíly z českých zemí prosíme, aby si svůj materiál vyzvedly pokud možno osobně (nejsme-li dohodnuti jinak). Lze se písemně domluvit na adresě T. Novotného, kdy budete mít vy či vaši přátelé cestu do ahý.
- 3) Pokud vám materiál ani zpráva o jeho osudu nedojde do konce dubna, zaúrgujte prosím rovněž na adresě T. Novotného - stačí pohled či korespondenční lístek. Prosíme vždy jen o to, aby formaurgence byla korektní - u vědomí možností, které spolek bez kanceláře, telefonu a placené administrativní síly má. (Jsem-li např. vyzván dosti ultimativně, abych obratem v té či oné věci zjednal nápravu?, mám dojem, že si pisatel spletl spolek, dobu a mou osobu s osobou ministra vnitra ...)

Materiál, který po sněmu zbyl (řádově za 90 000 Kč), rozdělíme **formou konkursu**. Prosíme, aby se o stany atd. hlásily skutečně potřebné oddíly, které budou schopné doložit svou celoroční činnost (kroniky, dokumentace z akcí - tentokrát vrátíme, budou-li si to oddíly přát)

Přednost bychom dali oddílům, které zatím nezískaly žádný materiál, nově vznikly (zde bychom se o formě užavení činnosti domluvili), nově vstoupily do asociace.

Apelujeme na oddíly, které mají jiný zdroj materiálu (bohaté sponzory, převod po SSM, nebo - nedejbože - několikeré členství), aby se do konkursu nehlásily.

Podmínky konkursu zveřejňujeme v tomto čísle Tomíka, stejně tak i adresu a termín pro odeslání přihlášky.

I u této formy rozdělování materiálu předpokládáme, že oddíly zaplatí (nejméně) desátek, jakýsi manipulační poplatek do pokladny Asociace TOM.

(-ton)

Dotace na zahraniční činnost

Dotace na zahraniční tábory

Nebyla a nebude. Je to smutné, ale je to zřejmě nezvratný fakt. O loňských prázdninách nesměla být dotace 20 Kč na dítě a den užita pro zahraniční činnost. Naše oddíly, které pořádaly akce v zahraničí, to poškodilo. Nebyla to však naše vůle a domnívám se, že obvinění z komunistických praktik, které brání mezinárodní kontaktům (viz jeden pikantní dopis kolegy - vedoucího TOM) je trochu silná káva. Opakuji: o účelech používání dotací rozhodlo ministerstvo školství (pod tlakem ministerstva financí), my jsme pouze udělali vše pro to, abychom dotaci na tábory získali a aby se peníze dostaly k oddílům. U 95% oddílů, které pořádaly tábory v truzemsku, se to podařilo - vyčerpali jsme téměř 2 miliony korun.

Dotace na letní tuzemské tábory

v letošním roce

Plošná dotace v roce 1992 (20 Kčs na dítě a den) letos s největší platností uvolněna nebude. Podle informací z MŠMT jedná o této věci poradní sbor ministra (tzv. komora), pravděpodobnost poskytnutí dotace je však minimální. Tento způsob poskytování příspěvku na letní rekreaci dětí napadalo mj. ministerstvo práce a soc. věcí, které poukazovalo na to, že dotace je plošnou dávkou, takže stejný příspěvek dostávají teoreticky děti milionářů i děti z rodin, které jsou na hranici sociálního minima.

Předpokládáme, že rozhodnutí ministersrstev vzbudí vlnu nevole u organizací Rady mládeže Čech, Moravy a Slezska, stejně tak u Junáka atd.

Nevylučujeme ani případný obrat na poslední chvíli, resp. jinou formu příspěvku na tábory. Proto prosíme naléhavě všechny vedoucí oddíly, které pořádají tábory, ab y vyplnili hlášenku, kterou naleznou v tomto čísle Tomíka, pečlivě ji vyplnili a do konce do poloviny května odeslali na adresu Jany Maškové.

Dotace na letní tábory pro sociálně potřebné děti

Podle informací z ministerstva školství bude dětem, jejichž rodiče doloží **potvrzením z okresního úřadu** sociální potřebnost (příjmy pod hranicí minima, samozivitelé atd.) přiznána dotace 50 Kč na den bez omezení počtu dní.

Asociace TOM (a bezpochyb i jiné organizace dětí a mládeže) vznese námitku proti procedurální neúnosnosti tohoto postupu - nedovedeme si představit, že všichni rodiče sociálně slabých dětí budou ochotni absolvovat mnohdy několikahodinový pobyt na okresním úřadě kvůli jednotlivému potvrzení. Podle našeho názoru se touto formou značně stíží přístupnost dotace k těm, jimž je určena. Markantní to bude zejména u rodičů, kteří o děti neprojevují dostatečnou péči a pro které má pobyt na táboře nezanedbatelný socializační význam.

Vyzýváme v této souvislosti oddílové vedoucí, aby se informovali na okresních úřadech (druhá polovina dubna-květen), mají-li o této věci zprávy.

Podpůrné a pomocné projekty (4,5) podávané přes region

Stran projektů č. 4 a 5, tj. regionálních (podaných přes okresní úřad):

I zde je na místě bdělost - dotazujte se, má-li váš okres zprávy o výsledku konkursního řízení.

Předseda asociace odeslal počátkem února dopis Institutu dětí a mládeže, kde vysvětluje, proč jsou některé projekty opatřeny razítky KČT - důvodem byla podle informací oddílových vedoucích, kteří projekt podávali, malá informovanost okresních úředníků, kteří mnohdy naše oddíly k orazítkování jakýmkoliv razítkem doslova dotlačili. Podle dohody představitelů asociace a zástupců Institutu dětí a mládeže, který pro ministerstvo všechny projekty zpracovával (vyjma 6), nemusely mít pro tento rok naše oddíly projekt opatřen razítkem. Pokud zjistíte v této věci nesrovnalosti, resp. budete se cítit poškozeni, kontaktujte předsedu asociace (po 18. dubnu 1993).

Pozvánka na výpravu V SÍDLE BÁJNÉ TETY

Jsou místa, kde na nás dýchá dávná historie bez nadsázky z každého kamene. Jedním z nich je Tetín nedaleko Berouna.

Vesnice se třemi kostely, to už je sám o sobě dost neobvyklý jev. Ale začněme postupně. Jak prokázali archeologové, osídlení skal nad řekou Berounkou (dříve nazývanou Mží) sahá až do mladší doby kamenné (asi 4 tisíce let př.n.l.). Do historie ho uvedl už kronikář Kosmas, když sem umístil sídlo jedné ze tří bájních dcer Krokových - Tety. Další z kronikářů, Václav Hájek z Libočan, dokonc e "ví", kdy si zde svůj hrad založila - mělo to být roku 712 - a že tu měla zabudovaný vodovod. Hájka nelze brát za zdvoj věrohodných informací, zajímavé však je, že v minulém století, když zkoušeli nad vsí těžit rašelinu, objevili primitivní dubové žlaby, směřující ke vsi. Jistě nepochází z dob tak dávných, Tetín někdy v minulosti však vodovod jak vidno měl. U tak významného místa není ani divu. Jak můžeme pochybovat o sídle Tetky, zcela bez pochyb zůstává, že koncem 10. století tu přemyslovský knížecí hrad skutečně stál. A 15. září 921 na něm byla uškrcena svatá Ludmila, choť českého knížete Bořivoje. Později se stal zdejší hrad dokonce centrem celého kraje kolem Brd - tzv. Podbrdská. Když Václav II. založil

někdy kolem roku 1286 nový zděný Tetín, nepostavil ho na místě staršího hradiště, ale na druhé straně nehluboké rokle. I jeho zbytky jsou dodnes patrné, ač značně poničené lomem v Tetínské rokli.

Do Tetína se dostanete nejlépe po modré turistické značce kolem Berounky z berounského nádraží. Na návsi se všimněte zámečku z 2. poloviny 18. století, v jehož zahradě jsou nejzachovalejší valy bývalého hradiště, obepínající kdysi celou ves. I rybníček před zámkem sloužíval jako součást opevnění. V těchto místech býval val oddělující předhradí od samotného knížecího paláce. Ten stával v místech dnešních kostelů. Kostel sv. Kateřiny (to je ten se zvonici, blíz k cestě) stojí prý na místě nejstaršího tetínského kostela, založeného už kněžnou Ludmilou. Ten druhý, sv. Ludmily (vzdálenější, na okraji srázu), je novější a říká se, že byl postaven na místě, kde byla sv. Ludmila zákeřně zavražděna.

Třetí tetínský kostel - sv. Jan Nepomucký (kdysi Archanděl Michael) stojí na okraji vsi nad skalním srázem k řece a ač se to na první pohled nezdá, je téměř úplně dochovaný v románské podobě. Pověst praví, že ho nechala postavit sama Drahomíra (to je ta, co nechala Ludmilu zavraždit) jako pokání za svůj čin. Od tohoto kostelíka je krásný výhled do údolí Berounky, ještě lepší je však ze zřícenin středověkého hradu, kam nás dovede tvarová odbocka modré značky. To, co se zde zachovalo, je zbytek věže a jedné zdi paláce. Ostatní pohltil lom. Tady nad příkrými vápencovými útesy, které jsou už od roku 1974 chráněny jako přírodní rezervace Tetínské skály, můžete posedět, posvačit, pokochat se krásným výhledem (až na tu děsnou skládku na protějším břehu).

Ještě se můžete vyškrábat na vrch Damil, tyčící se nad Tetínem (též tvarová odbocka). Je odtud překrásný pohled na Tetín téměř z ptačí perspektivy. V době kamenné tu stávalo hradiště, z kterého se možno nezachovalo, a lomy v jihovýchodním úbočí (tzv. Modrý lom, Bílý lom a další) zničily rozsáhlé jeskynní systémy. Sem podle kronikáře Hájka chodila Teta obětovat bohyni Klimbě. A jiná pověst tvrdí, že v místě, odkud jsou vidět tři kostely z různých vsí, je zakopáno zlaté tele (já to místo nenašel, Damil je dneska poněkud zarostlý). Koho zajímají technické památky, může se ještě pokusit na úbočí kopce objevit zbytky úzkokolejky, která vozila z lomů na Damilu a Zlatém koni kámen k železnici do Berouna.

(mapa Okolí Prahy-Západ, 1:50000)
(Honza Moravec, Dubič)

POZOR: SOUTĚŽ!

Redakce časopisu TOMÍK
Rada mládeže KČT

vyhlašuje následující soutěž pro členy turistických oddílů mládeže - tomíky a jejich vedoucí

Nejlepší fotografie

Podmínky soutěže:

Soutěže se může zúčastnit kterýkoliv člen turistického oddílu mládeže, který alespoň minimálně ovládá umění fotografovat.

Do soutěže lze zaslat maximálně 5 fotografií (poručený formát je 18x24, ještě přijatelný 18x14 - menší nedoporučujeme, větší výtáme).

Temata fotografií: dětská a mládežnická turistika, výpravy, tábory, vodácké akce, schůzky - zkrátka vše, co souvisí s činností turistických oddílů mládeže, ať už v zahraničí či tuzemsku. Šanci na úspěch u odborné poroty (složené z renomovaných fotografů) budou mít snímky ostré, zajímavé detaily, fotografie dětí či mladých lidí v akci, při aktivní zábavě, sportu. Fotografie by mely být vyvolány z kvalitních, nepoškrábaných negativů. Vítáme fotografie černobílé i barevné, v případě, že se do soutěže přihlásí od každého druhu větší množství (čb i barevné), vyhodnotíme dvě kategorie

Upozornění: Každá fotografie musí být ze zadu podepsána, uveden autor. Fotografii musí doprovázet stručný popis akce, alespoň přibližná datace, kdy snímek vznikl. Součástí popisu akce budí i několik údajů o autorovi - celé jméno, narození, adresa, co až dlohu v turistice mládeže podniká ...

Závěrka soutěže je do 15. září 1993.

Soutěžní snímky lze zasílat do redakce TOMÍKA. V případě, že se neodhadláte svěřit drahocenné fotografie českým poštám (chápeme), lze si domluvit schůzku.

Fotografie bude možné také předávat (se všemi náležitostmi) členům rady mládeže (L. Valentová, Zd. Vejrosta, J. Mašková, M. Nováček, V. Hrobský)

Fotografie budou vyhodnoceny odbornou porotou do 25. září, všichni zúčastnění budou vyrozuměni. Desítka vítězů bude pozvána do Prahy (náklady hradí RM), kde bude připraven 1,5 denní program (kultura atd.).

Ceny pro vítěze:

1. místo - stan pro dvě osoby

2. místo - kletr

3. místo - kletník

4.-10. místo - tábornické potřeby, knihy, desky, kazety

Sejdě-li se více snímků, odměníme alespoň drobností každého účastníka soutěže, který splní požadovaná kritéria velikosti, popisu akce.

Poznámka: Soutěž není určena profesionálům, kteří se fotografováním živí. Jeji ch. snímky uvítáme mimo soutěž a rádi zveřejníme v Tomíkově.



Z vandrovní knížky

Literární soutěž

Spousta našich členů si vede vandrovní knížku, vandrbuch, zápisník, psavci svá dílka předčítají u ohňů, na táborech, výpravách, při potlachu, ve vlaku... Drtivá většina našich oddílů měla či má svůj vlastní oddílový časopis, zpravodaj, občasník... Děti i vedoucí - mezi tomíky jsou talenty, toť přeci jasné! Druhá soutěž pamatuje právě na ně. Vyhlašujeme proto literární soutěž o nejlepší povídku, fejeton, novelu (!), úvahu, glosu (ale delší), výkřik (taky delší), reportáz Nazvali jsme ji Z vandrovní knížky, ale neděste se, není určena trampům (i když je, jsou-li členy TOM, naprostě ze soutěže nevylučuje). Je pro děti, dorost i vedoucí tomíků v českých zemích a na Moravě. Zkrátka, chceme vás vyhecovat, abyste

zálesácký více více více BOJ

**2. října
1990
úštěk
start od
domu dě-
tí 8,30-10
přijďte !!**



za tom slavoj úštěk j. chour tel. 96 232

Nápaditý diplom TOM Bobři - Úštěk
Autor se na něm sám zpodobnil coby drsný trapper.

své zážitky, které z oddílu, z družiny máte, svěřili papíru, pošť a odeslali do redakce TOMÍKA. Soutěž bude probíhat ve dvou kategoriích -

- A - děti, mládež do 15 let, tj. do ukončení základní školy
- B - dorost a dospěláci

Jak vidno, nepředepisujeme útvar, funkční styl atd., v jakém má být vaše dílko vyvedeno.

Podmínky jsou pouze tyto:

- musí jít o dílo prozaické (poetům je určena další soutěž)
- maximální rozsah je 2,5 stránky formátu A4 psané strojem

- dílko se musí týkat činnosti oddílu, družiny - zážitky z akcí, táborů, expedic v horách, vodáckých zájezdů, hádek z majiteli pozemku, kde jste rozdělali (a neměli) oheň, střetu s policií (v humorném duchu, prosím), hledání ztracených dítěk na výpravách, zkušeností s lidmi dobrými i zlými, zamýšlení o tom, proč šlapeme, závodíme, posloucháme vedoucí, trápíme se s dětmi. Proč máme či nemáme rádi kroj, proč... Určitě nepotřebujete rady.

- součástí zaslávaného díla musí být i několik slov o autorovi, věk, profese, adresa, spojení na něj

Uzávěrka soutěže Z vandrovní knížky? je do 15. srp 1993, všichni soutěžící nechť posílají své výtvory pouze na adresu redakce.

Ceny:

kategorie A

1. místo - spací pytel
2. místo - kletr
3. místo - buzola+ dobrodružná kniha
- 4.-10. místo - knihy, mapy, drobné tábornické potřeby

Kategorie B

1. místo - kletr
2. místo- deska, kazeta,buzola
3. místo - kniha
4. - 10. místo - drobné ceny

POZNEJ A CHRAŇ SVÉ KOLEGY

Po sněmu jsem vyzval členy rady, aby mi poslali pář řádků o sobě - chtěl jsem představit radu Asociace TOM v časopise. Někteří se ozvali, někteří ne. Vašek Hrobský trochu otálel, ale jeho hravé dílko, které jsme nuceni pro obsáhlost zveřejnit nadvakrát, vydá za všechny životopisy. Takže dnes:

Václav Hrobský: Jak mi šla léta

(Vašek má titul Ing., narodil se 7.4. 1952, bydlí v Pacově v ulici Za branou č. 675. Je členem rady mládeže KČT a členem vedení Asociace TOM)

1952 - narodil jsem se otci ekonomovi, matce zdravotní sestře, jeden děda rolník, druhý zámečník, babičky v domácnosti.

1953 - měnu jsem zažil dobře a prý jsem snědl housku za 1 000 Kčs, chystal se na svět můj sourozenec.

1954 v lednu spatřila světlo světa sestra Marie. Bydlíme u babičky, prý jsem kopal do krav.

1955 - na rozdíl od dnešní podoby jsem byl chlapec útlý, nemocný a neduživý, ale všemi prý milovaný.

1956 - kontrarevoluci v Maďarsku jsem prožil v klidu, léčením planých neštovic. Spalničky se dostavily v době zjištění, že jsou kolem nás kulty.

1957 - měl jsem jít do školky, ale nakonec jsem tam byl jen jednou. Hrozně jsem řval.

1958 - vstup na ZŠ v Pacově je normální a sám si pamatuji, že jsem měl punčocháče a krátké kalhoty

1959 - na prvním vysvědčení byla dvojka a já byl na ni hrd. Dostal jsem novou paní učitelku, která mě následující roky vůbec neměla ráda.

1960 - vstoupil jsem ač selský synek do jisker, vyndali mi mandel. Začal jsem mohutně. Má sestra začala chodit do školy, matka do práce a otec odešel o stůl výše.

1961 - rodina začala stavět domek, já zjistil, že u dědy je bývalá skautská klubovna s kresbami na zdech a že tátu i strýci byli činovníky skauta. Mé rozpory s učitelkou skončily návrhem na přemístění do zvláštní školy. Nepovedlo se, neudělal jsem přijímačky. První velké toulky s kamarády a první velké výprasky.

1962 - své desetiletí jsem prožil v roce kubánské krize, ale naopak krize ve škole pominula mým postupem do další třídy na jiné škole

1963 - rok stěhování do nové chalupy, ale i rok, kdy činnost v Pionýru stála za ...

1964 - jako chudý synek zadlužených rodičů chodím stát do fronty na nucený výsek a jako dnes vidím, že kilo koniny stálo osm korun a byly z toho koně vynikající ptáčky, lidi ...

1965 - prý jsem v této době byl strašně zlej na své okolí a začal používat vole. Také jsem absolvoval v tomto roce poslední pionýrský tábor, kam jsem jel dobrovolně.

1966 - poprvé zamilován do spolužáčky, samozřejmě bezúspěšně. Když ji dodnes potkávám, tak ... Zato její dcera je pěkná holka. Pomýšlím na svou budoucnost. Chci být doktorem, ale paní učitelka mě předurčuje pro dráhu sedláka. Zakoupena první televize z druhé ruky. Tetička se vrátila z víceletého pobytu v kapitalistickém Tunisku. Tetičkou se děsně chlubím.

1967 - přijímačky na zemědělskou školu, proběhly tak úspěšně, že se tím nahlas chlubím a otec mě upozorňuje, že bych se tam dostal tak jako tak. Dopad na zem byl tvrdý, ale výchovný. Na konci roku při otcovském výchovném činění dostávám volnou cestu ve svém činění s tím, že rodina doufá, že ji nezklamu. Jen chtějí občas vědět, kde jsem. Škola v Humpolci je pro mou duši balzámem. Vedu první oddíl - čtvrtáčky - a sám pracuji jako skaut. Otec odmítá pracovat v Junáku se slovy, že po dvaceti letech nelze nic pořádného

zbudovat, že nezáleží na názvu, ale jak se práce dělá. To se stává mým krédem.

1968 - tento rok prožívám dosti intenzivně. Jsem poprvé na expedici na Slovensku s vynikajícím člověkem ing. Hrabětem z Humpolce. Při hlídce chytáme zběha, co šel zastřelit Brežněva do Čierne nad Tisou. Vyšetřovatelům půjčuji film, do dneška mi ho nikdo nezaplatil. Podruhé se zamiluju - zase zbytečně.

1969 - konsolidujeme se ve všech směrech, ale ve skautu pokračuju, i když oprvní zbabělci už utíkají. Ve škole stále říkáme paní. Jedu na svůj první samostatný čundr.

1970 - stále neříkáme soudruhu a skaut trochu pracuje, ale již vzniká Leninský svaz mladých. Začínám se bát tří věcí: elektriky (nečürám na elektrické ohradníky pro dobytek), vojny (ta buzerace) a zubaře (trávím šest týdnů na stomatologické klinice) Tetička emigruje do Švýcar a sestra studuje na ekonomce.

Zanecháme Vaška Hrobského pro toto číslo v narůstajícím totalitním dusnu (jen s lítostí, že toho zběha tenkrát chytili - mohlo být třeba všechno jinak. Vašek vlastně nahrál intervenci, hrome!) a v červnovém čísle budeme s napětím sledovat jeho další osudy.

Valašská chalupa - nová základna TOM

V minulém čísle TOMÍKA jsme zveřejnili fotografii ranče Cusalíno, který pro naše členy spravuje vsetínský TOM Tuláci.

Uveřejňujeme stručnou informaci o podmínkách, za kterých si lze chalupu objednat pro svůj oddíl.

Cusalíno (Kopretina) leží 7 km od Vsetína na horském hřebenu Krošenky, na žluté turistické značce . Jde o typickou valašskou usedlost uprostřed lesů a strání, se zachovalým interiérem, malým sadem a loukou. Do chalupy není zavedena elektřina ani voda, svítí se petrolejkou. Voda je k dispozici v lesní studánce a studni u chalupy.

Chalupa je lehce dostupná od zastávky MHD Vsetín-Jasenice. Terénním vozidlem je přístup od obce Janová po lesní cestě.

Chalupu spravuje Lubor Gášek, Smetanova 1340, 75501 Vsetín.

Objednávky tedy dlužno odesílat na jeho adresu.

V objednávce má být uvedeno název a registrační číslo oddílu, počet účastníků a jméno, adresu a číslo OP zodpovědného vedoucího.

Za každý načatý den pobytu zaplatí oddíl 60 Kč. Pro jednotlivce z řad TOM je poplatek stanoven na 5 Kč. Tuto možnost lze využít jen při počtu osob menším než pět. Na chatě se topí dřevem (romantická kachlová kamna, třebaže jím rozhicování poněkud trvá ..)

Jednání rady mládeže + rady Asociace TOM

Lednové zasedání obou rad bylo společné, na sněmu A-TOM v České Lípě.

Rady se zabývaly zejména expedicí Nazaré (není to legrace, věřte nám), TZM, poněkud zdlouhavě řešily procedurální otázky stran sněmu (dotazníky - ano či ne, způsob pozdělování materiálu atd.)

Konec: Třetí hodina ranní - infarkt.

Březnové sněmování RM svolala Libuška Valentová do Olomouce, na plavecký stadion. Rada mládeže klubu jednala o účasti na Rallye mládeže FICC v Nazaré (účastní se na sedesát tomíků a jejich vedoucích), zajištění školení cvičitelů mládeže v srpnu a v září 1993, evidencí TOM, přípravu Turistických závodů mládeže, distribuci a přípravu Tomíka, návrhem rozpočtu, setkáním TOM v Kravařích.

Rada mládeže přijala pozvání slovenských kolegů na podzimní setkání zástupců tomíků na slovenské půdě, zvážila i možnost kontaktu s autonomní Bratislavskou unií TOM.

M. Nováček, který připravuje setkání českých a slovenských oddílů TOM v Ostravě v r. 1994, podal stručnou informaci o představě akce.

Jednání v Olomouci se zúčastnila Libuše Valentová, Tomáš Novotný, Helena Landová, Mojmír Nováček, Pavel Rom, Jarka Staňová, Marcela Lazurková, J. Mašková a K. Mojžíšová a pozvaní zástupci oblastí - organizátoři setkání TOM.

Rada trvala od 18. 00 do 02. 00 (pro některé vedoucí expedice Nazaré až do 06.00), zaznamenala krom shodných názorů i jisté kontraverze při schvalování rozpočtu a procedurálních otázek zajištění expedice Nazaré.



Rada A-TOM, která byla svolána na 13. března 1993, se pro neúčast většiny členů nekonala. Pro hladké fungování asociace je nezbytné, aby se rada scházela pravidelně a v kompletní sestavě - další schůzka se bude konat v Tomášské ulici č. 7 na Malé Straně u paní Sylvy Ondříčkové, a to dne 27. dubna 1993 (úterý) od 10.00 hodin.



Předseda Asociace TOM jednal na českém ministerstvu školství o podpoře sdružení pro rok 1992. Zdá se, že věc je na dobré cestě, i když loňské dotace (tábor, materiál) se ve stejném rozsahu v žádném případě očekávat nedají. Ředitel odboru pro mládež MŠ dr. L. Novotný svému jmenovci sdělil, že z funkce odchází. K tomu třeba poznamenat, že personální změny avízoval na setkání se šéfy dětských organizací již ministr Piňha, přesto bylo potvrzené odvolání dr. Novotného poněkud překvapením. Přes značnou kritiku, kterou na jeho adresu zástupci dětských organizací v uplynulém roce vyslovovali, předsednictvo asociace konstatovalo, že po počáteční nedůvěře a úporných "bojích" o uznání našeho spolku jako partnera MŠMT vycházel odbor dr. Novotného našim požadavkům vstříci (změna účelovosti, vstřícný postoj při zadosti o dotaci na turistický materiál).

Věříme, že s novým šéfem odboru pro mládež bude korektní spolupráce pokračovat.

!Výzva!

Předsednictvo Asociace TOM se obrací na vedoucí z Prahy a okolí, kteří by byli ochotni pomoci s organizačními záležitostmi během roku i při nárazových akcích (organizace soutěží, ubytování mimopražských atd), aby se ozvali do redakce. Víme, že máte dosti práce se svými oddíly, ale to my koneckonců také - nenechte nás v tom, prosím. Zapojí-li se do pomoci šikovný oddíl, umíme ho odměnit.

POZOR - KONKURS

Předsednictvo Asociace TOM vyhlašuje konkurs na turistický a tábornický materiál, a to:

Stany Start - jednotlivě 21 ks

základna	3 ks - 3x (celkem 30 ks)
----------	-----------------------------

Stany Stop III - jednotlivě - 10 ks

základna	1x3 ks (celkem 13 ks)
----------	--------------------------

Gumový člun - jednotlivě 2 ks vč. pádel

(celkem 2ks)

Lodě Vydra - 2 ks - mini základna vč. pádel

1 ks vč. pádel (celkem 3 ks)

Stany na podsady - základna 5 ks (jen vcelku)

5x2 ks (celkem 15 ks)

Lano horolezecké - jednotlivě 5 x 1 ks

(celkem 5ks)

Látka pogumovaná Mabelit - 5 x 10 m

(celkem 50 m)

Podmínky konkursu:

- Oddíl nezískal od A-TOM výraznější podporu materiálem na sněmu v lednu 1993.
- Oddíl pracuje celoročně, pořádá tábor či soustředění jakékoli formy.
- Oddíl není registrován zároveň jako oddíl pionýrský či junácký (etc) a není tím pádem materiálne zajištěn z jiného zdroje, než je A-TOM.
- Oddíl má zaplacené čl. příspěvky A-TOM a je schopen to doložit.
- Oddíl je skutečně potřebný (nedávno vznikl, dlouhodobě nebyl vybavován atd.)
- Vedoucí oddílu za materiál zodpovídá, je připraven uhradit desátek (v případě, že oddíl od Asociace TOM již získal materiál v hodnotě více než 5 000 Kč, bude poplatek činit pětinu, tj. "dvacátek").
- Oddíl povede získaný materiál v evidenci jako majetek oddílu A-TOM.

Přátelé, rádi bychom nadělili všem - bohužel na to nemáme. Do prázdnin rozdělíme alespoň tenhle drobet, na podzim uvidíme, jak na nás myslí státní pokladna. Systém není ideální - můžete s ním nesouhlasit, můžete ho kritizovat další část Cimrmanova mota jistě znáte. Rozdělování nebude nikdy stoprocentně spravedlivé. Apeluji na vás, abyste se hlásili opravdu jen vy, jejichž oddíl věci naléhavě potřebuje, vy, kdo nemáte sponzory, oddíly jsou chudé. Je jasné, že někomu nebude stát kvůli stanu či lanu za to napsat jakousi "žádost" - pro někoho je to ale šance, jak vyjet s dítky na pár dní v létě tábort.

Stručné "supliky" - opravdu jen několik rádků, zdůvodnění, využití - pošlete na mou adresu **nejpozději do 20. dubna (rozhoduje datum pošt. razítka)**, zásadně doporučeně - neriskujme ztrátu psaní a zároveň ztrátu šance. Nedoporučené zásilky nebudou uznány O. K. Nezapomeňte uvést adresu (telefon) vedoucího. Pokud přidáte nějaký čerstvý doklad o oddílové činnosti (oddílový časopis, fotku atd.), nic se nestane.

Možná bych měl vysvětlit, proč věci nerozdělujeme podle údajů v dotaznících. Inu, o materiál tam žádáte všichni. Navíc teré oddíly na sněmu nebyly, vstoupily až po něm., dotazník zatím neodeslaly.

Výsledky konkursu (vhodnější slovo nás nenapadá) sdělíme úspěšným do půli května, ostatní se pak dočtou o průběhu v dalším Tomíkovi.

Díky za pochopení

(-ton)

INFORMAČNÍ SERVIS

✉ Kovové odznaky Turistický oddíl mládeže jsou k dispozici na adresě: Český svaz tělesné výchovy, Mezi stadióny - KČT J. Mašková, pošt. schránka č. 40

160 17 Praha 6 - Strahov

Tamtéž je možno objednat záZNAMník vedoucího TOM - praktickou pomůcku pro evidenci docházky oddílů /družin/. Cena je pět Kč za ks, objednávejte prosím pokud možno od dvou kusů výše, případně spojte objednávky pohledů a záZNAMníku - poštovné, administrativa ...

Tomíkovi jsou přiloženy pohledy z naší činnosti (dík za jejich realizaci patří Heleně L.) a pohledy Hrádku u Úštěka,



který zmiňujeme v souvislosti s návštěvou Kravař na srazu TOM. Oba pohledy si lze objednat za nevelký peníz u Jany Maškové.

✉ Vedoucí, kteří jste zapomněli zaslat evidenční lísty o počtu členů za rok 1993 do Kralup, učiňte tak obratem. Během května rada rozhodne o výši finanční částky, kterou uvolní jako přímou dotaci. Kdo neodeslal hlášení, bude mít smůlu. Adresa: Zd. Vejrosta, Mládežníků 677, 278 01 Kralupy

✉ Přílohy časopisu TOMÍK (značky, uzle, počasí, ohně ..) lze objednat u Zd. Vejrosty v libovolném množství za 1,50 Kč. Na téže adrese lze získat po splnění všech podmínek výkonnostní odznak turistiky mládeže (bronz, stříbro, zlato)

Turistické závody mládeže

✉ Na kvalifikačních závodech TZM nebude vyžadována lékařská prohlídka.

✉ TZM - kvalifikační závody I. stupně (právo startu mají nositelé platných I. a II. VT)

2.5. Třinec - Jiří Daněk, 739 01 Baška 385

29.5. Pacov Václav Hrobský, Za branou 675, Pacov

5.6. Kralovice Marcela Šanderová, Lošťáková 409, 506 01 Jičín

Kontaktní adresy pro TZM I. stupně

Třinec - ing. Jindřich Veit, Štefánikova 735, 739 61, Třinec 6

Pacov - ing. Václav Hrobský, Za branou 675, 395 01, Pacov

Kralovice - Pavel Rom, Kralovice 683, 331 41

Jičín - ing. Marcela Šanderová, Lošťáková 409, 506 01 Jičín



✉ Ing Milan Machovec z KČT Most nabízí odznak Jarní kilometry - zájemci, kteří od 21. 3 do 24. 6. vyrážíte v symbolickém období začátku jara na výpravy, pochody či jen tak do přírody, sbíráte odznaky či organizujete pokračování někdejších 100 JKMs - pište p. Machovcovi o odznaky!

✉ Sdružení DIP nabízí kvalitní spací pytle a indiánské stany za velmi výhodné ceny. Šance pro oddíly! Při odběru většího počtu kusů sleva! Ceny spacáků už od 1050 Kč.

Informace DIP, Rybníky 1367, 755 01, Vsetín.

✉ Potřebujete vyšít domovenku, znak oddílu? Vlastimil Kopal, Na Žižkově 99ú2, Liberec 6 - to jest osoba, která vám vyjde vstříci!

Vlajky, domovenky, odznaky vyšívány na látce - to je Vlastimil Kopal!

✉ Chcete na jaře či v létě navštívit Prahu a okolí a nemáte ubytování? TOM Roztoky vám nabízí levný nocleh v turistické ubytovně v areálu místní TJ. Kontakt přes redakci časopisu TOMÍK.

✉ TP Jarním Českým krasem se koná 15. května 1993. Trasy 15, 20 a 40 km. Bližší informace KČT Loko Beroun, sokolovna, Beroun-město, 266 80.

Cyklotrasa PODYJÍ

Vyznačená trasa Podyjí vede ze Znojma po červené turistické značce přes obce Konice, Popice, Havraníky a Hnánice. Dále po asfaltové cestě PS kolem bývalých ženijních zátarasů, přes řeku Dyji po lávce a po překonání terénního stupně (nutno kolo přenést) přes vinici Šobes, kolem Podmolí a Lukova do Čížova. Odtud kolem hlásky Větrník přes les k silnici do obce Lesná a alejí k Švýcarské zátoce, kolem Vranovské přehrady přes hráz do Vranova.

Je značena plechovými tabulkami jako pěší sturistické trasy a červeným znakem kola.

Trasa byla realizována Klubem českých turistů v Brně ve spolupráci se správou Národního parku Podyjí.

Pomůžeme kolegům najít tábořiště?

TOM Dráčata ze Zvole u Prahy hledá tábořiště! Dvě vedoucí, které vlastní zcela malé cipisky a nemohou dlouze shánět místo, prosí o pomoc - rády by se svým oddílem tábořily, jen místo chybí ...

Kolegové, nepomůžete?

(14 dní - Iva Valtrová, TOM Dráčata 5204
Hlavní 118 252 45 Zvole u Prahy, tel. 996 12
20)

✉ Kyjovské TOMy hlásí změnu vedoucích a adres:
TOM 1607 - Ing. Roman Kuthan (změna adresy)
Nětčická 2364 69 7 01 Kyjov

✉ Vedoucím TOM 1608 je Ing. Ivan Berka (změna vedoucího)
Bezručova 911 Kyjov

✉ Pavlíně Dadákové z TOM Kyjev a všem případným dalším tazatelům- **ad potvrzení pro odbory** na příspěvek na tábor:

Chcete-li pořádat tábor pod hlavičkou Asociace TOM a neuzná-li odborový orgán vaše oddílové razítko (většinou ale odborářům postačí), pošlete žádost, kterou chcete od asociace potvrdit s přiloženou tříkokrunovou známkou na adresu předsedy asociace.

✉ Rada Asociace TOM sděluje zájemcům o kovové odznaky asociace, že takové neexistují. Prozatím neuvažujeme s tím, že bychom je nechali razit, náklady jdou do desetitisíců. Redakce bude zveřejňovat pouze akce, které pořádají TOMy, nebo které se tomíkům bezprostředně dotýkají. Pochopte prosím, nechceme suplovat kalendáře akcí či časopis Turista)

Legitimace A - TOM

✉ Rada A-TOM prosí vedoucí oddílu, aby zatím nevyplňovali kolonku číslo na legitimacích asociace. Návod uvedeme v červnovém čísle. Pokud jste již vyplnili, není to však tragédie.

Důležité adresy:

J. Mašková, referentka rady mládeže KČT - Mezi stadióny, pošt. schránka 40, Praha 6- Strahov (záZNAMNÍKY vedoucího, školení cvičitelů, spolupráce s KČT) Kozí 7 již nefunguje!

T. Novotný, A-TOM - Jeronýmova 1019,
Roztoky u Prahy, 252 63

Materiál, urgence, přihlášky do asociace, průkazky, vše kolem Tomíka



Účastníci setkání TOM v Kravařích mohou navštívit Hrádek u Úštěka. V minulých letech o něj sváděli roztočtí a úštěčtí tomíci líté bitvy...

Helena Landová, DDM, Škroupovo náměstí,
Česká Lípa 470 01

Prozatímní sídlo asociace, do 15. května lze na účet Asociace TOM (složenky přiloženy k časopisu, případně si lze do Lípy napsat) zaplatit dlužný desátek či příspěvky. Telefon 0425/21404

Školeníčko, školení

V Tomíku č. 4 jsme vás informovali i školení cvičitelů mládeže, které bude probíhat ve dvou termínech, a to o víkendech 27. - 29. 8. 1993 a 1. - 3. 10. 1993. Máme ještě několik volných míst, proto na tuto možnost znovu

upozorňujeme. Přihlášky zašlete na adresu klubu - Jana Mašková, referentka TOM, Mezi stadióny, pošt. schránka 40, Praha 6, 160 17. Prosíme zaslat přihlášky nejpozději do 30. 4. 1993.

Za školení bude požadována částečná úhrada, kterou však může uhradit i vysílající odbor, oddíl.

(jas)<

Od nás i odjinud

Aktuální informace

V únoru se uskutečnil po delší době sbor předsedů Rady mládeže Čech, Moravy a Slezska, která sdružuje většinu spolků dětí a mládeže v České republice a jíž je A-TOM zakladajícím členem). Byl výjimečný tím, že ho navštívil na pozvání předsedy rady D. Sourala (Real-Mladí liberálové) pan ministr Piňha.

Ministr ve svém proslovu mj. zdůraznil, že přichází mezi organizace jako partner (byl prvním českým ministrem školství, který na půdu RM na Gorkého náměstí zavítal)

...nil práci, kterou organizace věnují dětem a mladým lidem, zároveň se poněkud kriticky vyslovil k využívání finančních prostředků, které ministerstvo organizacím přidělilo. Na konkrétní otázky stran financování organizací, využití svazáckého majetku, neúměrně vysokých nájmů pro organizace dětí a mládeže, existence společnosti Junia etc. odpovídá zejména náměstek ministra Piňhy dr. Bělohlávek, který je v resortu zodpovědný za mládež a tělovýchovu.

Živá diskuse se rozpravidla zejména po odchodu pana ministra. Náměstek mj. přiznal, že jeho ministerstvo je bezmocné vůči rozhodnutí ministerstva financí, které zasahuje (zejména škrtý) do konceptů, které pro dětské a mládežnické organizace (a za jejich spolupráce) ministerstvo školství připravuje.



Z další činnosti Rady mládeže Čech, Moravy a Slezska:

Oproti loňskému roku se výrazně zhoršila informovanost (nedocházejí zápisnice z jednání předsednictva, nevychází zpravodaj, sbor předsedů je svoláván velmi nepravidelně, v prodlužujících se intervalech)

Zástupci Asociace TOM požádali místopředsedu RM V. Vánu o pomoc při zajištění kanceláře - V. Vána pomoc přišel, nemohl však sdělit konkrétnější termín..

Na sboru předsedů se Tomáš Novotný dohodl s J. Bělohlávkem, předsedou Pionýra, na schůzce v dohledné době.

Zástupci Asociace TOM kontaktovali již v prosinci redaktory MF Dnes se žádostí o zveřejnění informací o tomáčích v České republice. Pro nával práce před sněmem včetně poněkud usnula- do prázdnin se ale pokusíme, aby v některém z ústředních deníků vyšlo povídání o našem sdružení. Pražáci - nepomůžete? (viz - Výzva).

Redakční prohlášení

Děkujeme všem, kdo zaslali příspěvek. Bylo jich více, než časopis pojde - výborná věc. Děkujeme i za fotky, třebaže řada z nich není reprodukovatelná (lze přetiskovat jen fotky ostré, pokud možno detailnější záběry). Prokousáváme se materiélem předaným na sněmu, postupně budeme některé (reprodukované) věci zveřejňovat.

Redakce má na čtenáře-vedoucí z Prahy a okolí tuto naléhavou prosbu: vstupte s námi do kontaktu! Potřebujeme sehnat grafika, který bude alespoň občas "po ruce" potřebujeme fotografa (dtto), potřebujeme psavce, kterému nebude za těžko čas od času (třeba jednou za měsíc) vyjet na akci jiného než svého oddílu a přivézt reportáž... Všechny náklady umíme uhradit (rozuměj: cestovné, stravu, foto-materiál a nocleh v turistické ubytovně).

Nechtěl byt ťava prvním z nich?

Vítáme nápad pana dr. J. Holého z Golčova Jeníkova, aby se pravidelní (..ejší) příspěvatelé alespoň jednou za rok sešli. Pokusíme se takové setkání iniciovat např. v souvislosti s vyhlášením výsledků fotografické a literární soutěže našich tomíků na podzim roku 1993.

V budoucnu chceme vyhlásit soutěž o nejlepší oddílový časopis a soutěž oddílových veršotepců - poetů.

Díky za přízeň - (ton, pacy)

Jak se stát členem Asociace TOM?

Stačí zaplatit členský příspěvek (složenka je přiložena v TOMÍkOVI), kopii útržku a vyplněný dotazník (také příloha Tomíka) zaslat do Roztok, odkud byste poté do měsíce měli obdržet legitimace. Číslo účtu A-TOM je 404250-428 u spořitelny v Č. Lípě - ale pouze do 15. května!

Táborříště u českých řek 1993

- 8) Provozovatel: SONP Kladno, řeka Berounka, ř.km neudá
lokálita: neudána
zařízení: neudáno
doba provozu: neudána
poplatek: neudán
- 9) Provozovatel: SK Praha 4-KVS, řeka Berounka, ř.km 31,3
lokálita: lom "Alkazar" - 700 m nad Ústím loděnice
zařízení: 2x suché WC, pitná voda-samota cca 500m proti proudu řeky, dopor. se vzít pitnou vodu s sebou bezplatně
- 10) Provozovatel: KVS Sušice, řeka Otava, ř.km 88
lokálita: 200m vlevo pod žel. stanicí Sušice(před žel.m.)
zařízení: pitná voda, 2 x suché WC, občerstvení, nákupy restaurace 300 m
provoz: neudán
poplatek: neudán
- 11) Provozovatel: Sokol Hradec Kr., řeka Orlice spojená, ř.km 1,6
lokálita: prostor za loděn. před Malšovským mostem vpravo pro max. 20 stanů, pitná voda, 1x suchý WC celoročně
- 12) Provozovatel: TJ Vodní sporty Litovel, řeka Morava, ř.km 261
lokálita: loděnice (za autob.nádr. směrem na koupal.istě)
zařízení: pro 18 stanů, pitná voda, 4xWC,sprchy, restaurace 15.4.-15.9.
provoz: osoba 10,-Kč
poplatek: neudán
- 13) Provozovatel: TJ Lipník n/Bečvou, řeka Bečva, ř.km 24,8
lokálita: v areálu loděnice pod Oseckým jezem
zařízení: neudáno
provoz: neudáno
poplatek: neudán
- 14) Provozovatel: KTL Brno, řeka a ř.km neudáno
lokálita: neudáno
zařízení: neudáno
poplatek: neudán
- 15) Provozovatel: TJ Permon Roztoky, řeka Berounka, ř.km 63
lokálita: 150 m na pravém břehu pod Jezem Roztoky
zařízení: louka pod stromy, suché WC, pitná voda
poplatek: stavování v okruhu 300 m možnost nákupu osoba 6,-Kč, děti 3,-Kč, stan 3,-Kč
na turist. průkazku sleva 50%
- 7) Provozovatel: Dotazy p. Cedlová, Roztoky 214, 270 23 Křivoklát
lokálita: Roztoky u Křivoklátu, pr.břeh, louka u loděnice (mezisil. a žel.mostem), příjezd po komunikaci směrem k továrně Permon
zařízení: procca 60 stanů, Studna 80m, 2x suchý WC, venk. umývárna, slalomová trat, možnost ubyt. ve 4
tříkovém pokoji v loděnici
provoz: 1.5.-30.9.
poplatek: osoba 10,- Kč

LID BOŽÍ

Estelle White

LID BOŽÍ'

2. Nestačí' sedět a snít
- říká Pán -

Musíš vykročit a jít
- mám svůj plán -

Já půjdou před tebou,
sám budu znamením,
povedu svůj tremplín, vandrovní lid,
sám budu vás Bůh.

5. Liška má místa, kam jít - no proto -
já vás se nemám kam skrýt - a proto -
chicete-li se mnou být, až do konce dnu,
jen stále putujte, vandrujte dál,
tam, kam jde i vás Bůh.

3. I přes zatvrzelost trou - říká Pán -
Já dodržím smlouvu svou - ten svůj plán -
má lásku ponese vás, když půjdete,
vždyť jste můj tremplín, vandrovní lid
a já jsem vás Bůh.

4. Hledíte, jak pláci v svých hrách - tu dů dům -
lítaj' a nemají strach - o svůj dům -
Pojdete s přázdnotou a půjde se vám líp!
Vždyť jste jen tremplín, vandrovní lid
a já jsem vás Bůh.

* E $\frac{4}{4}$



(anglicky: Štěpán JANCÁK)

Milí čtenáři,
děkujeme vám za zájem
a zaslané příspěvky.
Mnohé z nich jsme
uveřejnili, další vyjdou
v červnovém čísle
Tomíka.

Uvítáme vaše další
dopisy, prosíme jen o
následující:

Posíláte-li fotografie,
podepište je ze zadu,
uveďte své jméno, číslo
a název oddílu.

Rádi zveřejníme i vaše
oddílové tisky, zdařilé
grafiky, oddílové
písničky (autorská
tvorba či překlady).

Práci nám ulehčí ti, kdo
své příspěvky pošlou
přímo na disketě.

Chceme uveřejňovat i
metodické materiály,
zvláště hry - v tomto
čísle otiskujeme s
laskavým svolením
pana Radima Farany
jeho Maraton her (Dračí
doupě)

Milí přátelé,
nehamouněte časopis
jen pro sebe, dejte ho
prosím k nahlédnutí i
svým kamarádům,
dětem z vašeho oddílu.
Třeba je bude
inspirovat.

Přejeme vám pěkné jarní
vyšlapnutí!

Píseň tábora 1992 mezi Dvorce u Bruntálu a Kružberkem přechradou

Píseň tábora tomíků - Dvorec u Bruntálu.





Ostravští Stopaři jsou opravdu všeestranní.

TOMÍK,
čtvrtletník pro potřebu turistických oddílů mládeže.
Vydává Asociace TOM spolu s radou mládeže KČT.
Adresa redakce: T. Novotný, Jeronýmova 1019, Roztoky.
Toto číslo do tisku připravili T. Novotný, J. Halla a P. Cyrani,
JVP-Soft.
Kreslené vtipy Ant. Michalík, foto M. Nováček, T. Novotný,
jednotliví dopisovatelé-vedoucí TOM.
Použité grafiky- J. Chour.
Všechny příspěvky jsou přetiskovány bez nároku na honorář.
Číslo 2/93, vychází na počátku dubna 1993.
Náklad 500 ks.
Tisk: ~~ZAVÍKA~~ Roztoky
Uzávěrka pro červnové číslo: 15. května 1993
Tomík 3/93 by se k vám měl dostat nejpozději do 15. června.

! Hlášení o plánovaném táboře !

Třebaže jsme přesvědčeni, že nebudeme mít co rozdělovat, přesto prosím o vyplnění a zaslání tohoto hlášení na adresu J. Maškové. Co kdyby anebo co kdyby některý radní pojal úmysl tábor navštívit, zaplesat nad ním a udělit mu malou podporu?

Prosíme, chápejte tato hlášení jako podklad pro evidenci naší činnosti, který po nás tu a tam někdo požaduje , věnujte nám

pár minut času a vyplňte ho bez ohledu na to, že údaje o počtu účastníků budou pouze uvažované.

※ ※ ※ ※ ※ ※ ※ ※ ※ ※ ※ ※

TOM Č.....(jméno oddílu)

SÍDLO.....

Jméno vedoucího

Adresa:PSČ.....

Datum letního tábora

Počet dní

Počet dětí.....Počet instruktorů (15-18).....

Počet vedoucích.....Celkem účastníků.....

Místo konání tábora

u obce, města.....PSČ.....Okres.....

Spojení na tábor /popis přístupové cesty od nejbližší civilizace/:

Hlášení prosíme zaslat nejpozději do 20. června na adresu:

Jana Mašková

ČeSTV - KČT

Mezi stadiony

Poštovní schránka 40, 160 17 Praha 6 - Strahov